44475

โคลงโลกนิติจำแลง

พระราชนิพนธ์

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

พิมพ์เป็นอนุสรณ์ในงานฌาปนกิจศพ

นางชุ่ม สร้อยพิสุทธิ์

และ

นางบรรยง มาวิน

ณ เมรุวัดมกุฎกษัตริยาราม

๒ เมษายน ๒๕๐๔

หมดอายุ 26/05/2565

คำนำ

ในการฌาปนกิจศพ นางชุ่ม สร้อยพิสุทธิ์ และนางบรรยง มาวิน ซึ่งกำหนดวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๐๔ ณ เมรุวัดมกุฏกษัตริยาราม นายชั้น สร้อยพิสุทธิ์ ผู้แทนเจ้าภาพได้มาติดต่อกับเจ้าหน้าที่กองวรรณคดีและประวัติศาสตร์ กรมศิลปากร ขอให้เลือกหนังสือให้สักเรื่องหนึ่ง ซึ่งยังไม่เคยตีพิมพ์เป็นเล่ม เจ้าหน้าที่เลือกหนังสือเรื่องโคลงโลกนิติจำแลง พระราชนิพนธ์พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวให้ เจ้าภาพก็พอใจรับไปจัดพิมพ์

หนังสือโลกนิติจำแลงนี้ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระราชนิพนธ์ลงในหนังสือดุสิตสมิตซึ่งออกเป็นคราว ๆ เป็นแบบล้อเลียนบุคคลและเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสมัยนั้น เพื่อให้สมกับแนวหนังสือดุสิตสมิต ซึ่งได้ทรงพระราชปรารภไว้ในหน้าบรรณาธิการตอนหนึ่งว่า

"..... เราขอบอกกล่าวว่า เราตั้งใจจะให้ผิดกับหนังสือพิมพ์อื่น ๆ ในดุสิตธานี เพราะฉะนั้นเราขอบอกกล่าวว่า

ก. เราตั้งใจจะเยาะเย้ยผู้ที่ทำตัวให้เป็นที่ควรเยาะเย้ย

monarb 26/05/2565

และในหัวข้อเรื่องว่า "พิลึก" ได้ทรงไว้ตอนหนึ่งว่า .....เราขอชี้แจงว่า เราไม่ได้ด่าใครเป็นส่วนตัวโดยตรง หรือโดยอ้อมเลย เราว่าเป็นกลาง ๆ ต่างหาก ๆ ฯ ฯ ..

.....เราชื่อดุสิตสมิต เราก็ตั้งใจแต่จะให้ผู้อ่านของเราได้ สมิต (ยิ้ม) น้อยบ้าง ใหญ่บ้าง หรือแห้งบ้าง เย้ยบ้าง ตามที่เท่านั้น"

เพราะฉะนั้นโคลงโลกนิติจำแลง ของพระองค์จึงเป็นไปในทำนองล้อ ๆ เลียน ๆ เพื่อเย้าให้เกิดอารมณ์สนุกครึกครื้น แต่มิใช่ไร้สาระ เพราะได้ประมวลเหตุการณ์ ในสมัยนั้นไว้เป็นอย่างดี หวังว่าคงจะเป็นที่พอใจของบรรดาผู้ที่สนใจตามสมควร

กรมศิลปากรขออนุโมทนา ในกุศลราศีทักษิณานุปทานที่เจ้าภาพได้บำเพ็ญอุทิศแด่ นางชุ่ม สร้อยพิสุทธิ์ และนาง-บรรยง มาวิน ตลอดจนให้พิมพ์หนังสือเล่มนี้ออกแจกจ่ายเป็นสาธารณประโยชน์ ขอกุศลทั้งนี้จงเป็นปัจจัยอำนวยอิฐผลอันบุคคลปรารถนาให้สำเร็จแด่ นางชุ่ม สร้อยพิสุทธิ์ และนางบรรยง มาวิน ผู้ล่วงลับทั้งสองตามควรแก่คติวิสัยในสัมปรายภพจงทุกประการ.

กรมศิลปากร

๑๗ มีนาคม ๒๕๐๔

หมดอายุ 26/05/2565

คำปรารภ

ในการปลงศพแม่ของเรา ได้คิดกันว่าควรจะได้พิมพ์หนังสือเป็นบรรณาการแด่ท่านผู้ให้เกียรติไปในงาน จึงได้ไปติดต่อกับคุณบุนนาค พยัคฆเดช แห่งกองวรรณคดีและประวัติศาสตร์ กรมศิลปากร ได้รับคำแนะนำให้พิมพ์หนังสือเรื่อง โลกนิติจำแลง คำโคลง พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทั้งยังได้กรุณาจัดหาที่พิมพ์ให้เป็นพิเศษ เราทั้งสองขอขอบพระคุณคุณบุนนาค พยัคฆเดช เป็นอย่างสูงไว้ในที่นี้ด้วย

นอกจากบทพระราชนิพนธ์เรื่อง โลกนิติจำแลง เราได้ช่วยกันเขียนบทดอกสร้อย สิ่งละอันพันละน้อยพิมพ์ร่วมเป็นการสนองพระคุณแม่ในวาระสุดท้าย

หากว่าคุณประโยชน์ ในการจัดพิมพ์หนังสือนี้จะมีอยู่บ้าง เราขออุทิศแก่แม่ของเราทั้งสองด้วยความเคารพ

ชั้น สร้อยพิสุทธิ์

มาลี สร้อยพิสุทธิ์

แม่

ใครหนอ

มิเคยย่อท้อจิตคิดหน่ายหนี
ถึงลำบากยากแค้นแสนทวี
ก็ยินดียอมตามไม่ขามใจ
หลังประโคมเลี้ยงบุตรสุดถนอม
ตั้งแต่ย่อมเยาว์นักด้วยรักใคร่
จนลูกน้อยเนาเนิ่นจำเริญวัย
งามฤทัยไหนจะเปรียบเทียบเทียมเอย ฯ

ใครแน่

ที่ดูแลห่วงใยมิใคร่หาย
ทั้งยามกินยามนอนพักผ่อนกาย
มิเบื่อหน่ายแหนงคิดระอิดระอา
ลูกเจ็บไข้ได้พระคุณมาอุ่นจิต
คอยเคียงชิดประคองชูอยู่รักษา
ไข้ลูกหนักพักตร์หมองนองน้ำตา
เพียงอุราแทบจะแยกแตกดงเอย ฯ

หมดอายุ 26/05/2565

ใครหนา

ช่างอุตส่าห์พร้องพร่ำคำสั่งสอน
ชี้หนทางที่ถูกให้ดูกจร
ด้วยอาวรณ์รักลูกผูกกมล
หวังจะให้หลีกสละความชั่ว
ประพฤติตัวแต่ข้างทางกุศล
เพื่อเป็นเครื่องเฟื่องฟูชูสกนธ์
งามเลิศล้นใจกายสมหมายเอย ฯ

ใครเล่า

ที่คอยเฝ้าใฝ่ฝันมุ่งมั่นหมาย
หวังให้ลูกเจริญชนม์พ้นอบาย
ให้ขวนขวายศึกษาวิชาชาญ
เพื่อประดับกายาพาเปรื่องปราชญ์
เฉลียวฉลาดเลิศเด่นเป็นแก่นสาร
ได้เลี้ยงตนดดสุขทุกวันวาร
มีแต่การวัฒนาก้าวหน้าเอย ฯ

หมดอายุ 26/05/2565

ใครหรือ

เมื่อลูกดื้อดึงดันน่าหมั่นไส้
ยังไม่สิ้นเมตตามีอาลัย
เพราะน้ำใจจอดรักหน่วงหนักครัน
เห็นลูกพลาดเพลี่ยงพล้ำระกำแท้
เข้าช่วยแก้ประคองประคับคอยรับขวัญ
เห็นลูกเศร้าโศกาและจาบัลย์
พลอยโศกศัลย์สลดใจไปด้วยเอย ฯ

ใครนั่น

ช่างผูกพันจ่อใจใครจะเหมือน
ลูกประมาทพลาดพลงยังคอยเตือน
มิเคยเคลื่อนคลายห่วงบ่วงกังวล
แม้ลูกดีมีเกียรติกระเดื่องก้อง
คนแซ่ซร้องสรรเสริญเจริญผล
ก็พลอยพาเริงรื่นชื่นกมล
เป็นสุขล้นหาไหนได้เท่าเอย ฯ

หมดอายุ 26/05/2565

ใครนี่

ช่างปรานีเปรียบน้ำลำละหาน
ได้อาบกินสิ้นร้อนผ่อนทรมาน
ทุกวันวารวาริมีประจำ
เมื่อคนอื่นหมื่นแสนเขาแค้นเคียด
คอยเย้ยเหยียดเยาะหยามยามถลำ
ใครเล่าปลุกปลอบปลิมลิมระกำ
เหมือนได้น้ำฉ่ำชื่นชื่นทรวงเอย ฯ

คุณแม่

คือมิตรแท้หาไหนไม่แม้นเหมือน
เผ้าผูกพันมั่นสนิทไม่บิดเบือน
มิเคยเคลื่อนคลายรักหนักอุรา
สุดเลือกคัดคำใดที่ไพเราะ
พึ่งเสนาะซาบซ่านหวานนักหนา
มาพร้องพร่ำร่ำขานคุณมารดา
ให้สมค่าควรเชิดเทิดทูนเอย ฯ

ลูกของแม่

หมดอายุ 26/05/2565

โลกนิติจำแลง

พระราชนิพนธ์

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

๑. ◎ ข้าสมาชิกน้อย ดุสิต สมิตแฮ
รู้จักสังเกตจิต ท่านผู้
เป็นไทยสมัยชิด ปัจจุ บันนา
ย่อมจะมีความรู้ เลิศล้ำปู่ตา ฯ

๒. ◎ ครรโลงโลกนิติโน้น นมนาน
สำหรับคนโบราณ เก่าพร้อง
บัดนี้สมัยกาล แปลงเปลี่ยน
ภาษิตก็ควรต้อง ดัดบ้างตามสมัย ฯ

๓. ◎ ปราร้าพันห่อด้วย ใบคา
ใบก็เหม็นคาวปลา คละคลุ้ง
ชาวเราบัดนี้นา ศิวิ ไลซ์แฮ
ควรเลิกปลาร้าหมุ้ง กัดก้อนเนยแขง ฯ

๔. ◎ แถลงอรรถปลาร้าอีก กระบี
แม้เลิกกินเสียสิ จักโก้
คือควรจะเริ่มริ เลิกเพื่อน ไทยนา
คบเพื่อนหรั่งคุยโอ้ อาจอ้างอวดดี ฯ

หมดอายุ 26/05/2565

๕. ๏ ใบพ้อพันห่อหุ้ม กฤษณา
หอมระรวยรสพา เพริดด้วย
คนเสพสิเนหา เพื่อนฝรั่ง
ถึงสติหรั่งฉ้วย ลบล้างเลยหาย ฯ

๖. ๏ ผลเดื่อเมื่อสุกไซร้ มีพรรณ
ภายนอกแดงดูฉัน ชาดบ้าย
นางเอกภาพยนต์ร้อน สวยสุด
แท้ที่จริงเป็นหม้าย ถูกตั้งแปดคน ฯ

๗. ๏ ผลขนุนภายนอกนั้น หนามหนา
ในใหญ่ยวงโอชา ใช่น้อย
นารีที่หน้าตา ดำสติ
อาจจะรวยเงินร้อย ชั่งเน้อเกดอเอ๋ย ฯ

๘. ๏ ยางขาวขนเรียบร้อย ดูดี
กินสัตว์เสพปลามี ชีพแล้
เฉกเช่นยุวนารี ผมโป่ง
มิใช่นางสาวแท้ เสพต้องฉีดยา ฯ

๙. ๏ คนเราผู้ครีแท้ มีใจ แคบนอ
ฟังเรื่องปราโมทัย ไป่รู้
ดูนางเวิกขาไข ข้อดี
คือจวักตักข้าวอู้ ไป่รู้รสแกง ฯ

หมดอายุ 26/05/2565

๑๐. ◎ ผู้ใดใจโก้อีก เชาวน์ไว
ทั้งหมั่นอ่านพิมพ์ไทย รอบรู้
ยามดูประโมทัย ซับซาบ ใจนา
คือมลิ้นคนผู้ ทราบรู้รสแกง ฯ

๑๑. ◎ หมูเห็นสีหราชท้า ชวนรบ
ตัวท่านจงอย่าหลบ หลีกเน้อ
สิงห์ตอบว่าบัดซบ โสโครก
กูบ่อยากเล่นเบ้อ กับอ้ายโสมม ฯ

๑๒. ◎ นี้เปรียบด้วยผู้ชอบ ด่านาย
ลงประจานเสียหลาย ฉบับแล้
ครั้นท่านบ่ตอบหมาย ว่ายั้น
แต่ว่าอันที่แท้ ท่านคร้านตอบหมู ฯ

๑๓. ◎ กบเกิดในสระใต้ บัวบาน
ฤๅห่อนรู้รสมาลย์ หนึ่งน้อย
นั้นคือกบโบราณ จึงโง่ ฉะนั้นแล
กบใหม่มันช่างผล้อย พูดโอ้ปราชญ์อัน ฯ

๑๔. ◎ ภุมรามารอยโยชน์ ยังสระ
กลิ่วกลิ่นดอกบัทมะ เล่นได้
ใครใครที่เลยละ ดูภาพ ยนตร์ฤๅ
ชนย่อมดูถูกให้ แน่แท้เทียวหนอ ฯ

หมดอายุ 26/05/2565

๑๕. ๏ ใจหวาดใจฟั่นฟื้น โฉงเฉง
ปากโป้งชมตัวเอง เอิกไว้
พบปราชญ์บ่ต้องเกรง แพ้ปราชญ์
ปราชญ์อาจกลับแพ้ได้ เพราะแพ้เสียงคุย ฯ

๑๖. ๏ ไม้ค้อมมีลูกน้อม นวยงาม
คือสัตบุรุษสอนความ ง่ายแท้
แต่หากจักว่าตาม สมัยใหม่
ใครอ่อนน้อมนั่นแล้ เรียกผู้ ป.จ. ฯ

๑๗. ๏ เป็นคนควรที่รู้ สมาคม
สองประการนิยม กล่าวไว้
หนึ่งเจ๊กหนึ่งฝรั่งถม ไปนะ
สองสิ่งที่ท่านให้ เร่งรู้สมาคม ฯ

๑๘. ๏ คนใดสมเสพด้วย จีโน
อาจจะได้แทงโป ลอบเหล้น
ใครเสพหรั่งฮัลโหล โก้เลิศ
เล่นบริดจ์อีกบ่เว้น แข่งม้าร่าเริง ฯ

๑๘. ๏ จงเจ้าแหห่างห้อง ทุรชน
อีกเลี่ยงกวีคน ครึ่ครั้ง
คนครึ่จะนำผล สู่อย่าง ใดฤๅ
เป็นนิตย์จงจิตยั้ง แห่งห้องหนังฉาย ฯ

หมดอายุ 26/05/2566

๒๐. ◎ คบกากาโหดให้ เสียพงศ์
คบนกดีกว่าคง สนุกด้วย
ข้าวต้มราชวงศ์ กินอิ่ม
แล้วจึงพากันย้วย ยาตร์เข้าเคหา ฯ

๒๑. ◎ มดแดงแมลงป่องไว้ พิษหาง
งูจะเข็บพิษวาง แห่งเขี้ยว
พิษโสภิณีนาง เนาแนบ ในนา
ใครสมัครกอดเกี้ยว ไป่พ้นพิษนาง ฯ

๒๒. ◎ นาคีมีพิษเพี้ยง สุริโย
เลื้อยบ่ทำเดโช แช่มช้า
เปรียบคือเครื่องสติมโรด เด่อร์บด ถนนแฮ
เดินเงื่องแต่ว่าอ้า หนักแท้หินมลาย ฯ

๒๓. ◎ แมลงป่องพิษน้อยหยิ่ง โยโส
ชูแต่หางตนโชว์ อยู่แล้
เปรียบคือจักรยานโม เต้อร์ไซค
บีบแต่แตรแปร๋นแปร้ บ่ได้เกรงใคร ฯ

๒๔. ◎ กัดออมเพ็ญเพียบน้ำ ฤๅมี เสียงนา
ฝ่ายครุพร่องชลธี เฟื่องฟื้น
สือพิมพ์พร่องข่าวฉี ช่างพูด นักแฮ
คอร์เร็สปอนเดนซ์ตื้น แต่งขนเต็มเต็ม ฯ

หมดอายุ

๒๕. ๏ งาสารฤๅห่อนเหี้ยน หดคืน
ร้อยขดภาพยนต์ยืน เยี่ยงนั้น
ชาร์ดีแชปดินมืน อยู่เล่า
หัวเต่ายาวแม้นสั้น เปรียบแล้วมน "เค" ฯ

๒๖. ๏ ทรชนอย่าเคียดแค้น อย่าสนิท
อย่าห่างศัตรูชิด อย่าใกล้
นางรำอย่าหวังติด หัวแตก ได้นา
เพราะอาจมีชู้ได้ อีกทั้งสามี ฯ

๒๗. มีมิตรจิตอย่าให้ สนิทนัก
อันใช่มิตรอย่ารัก ร่วมไร้
คบมิตรจุ่งรู้จัก หลีกหลบ
ยืมทรัพย์จงอย่าให้ มากเนื้อเงินสูญ ฯ

๒๘. ๏ หมาใดตัวร้ายขบ บาทา
อย่าขบตอบต่อหมา อย่าขึ้ง
เจ๊กลากรถกล่าววา จาหยาบ
อย่าโกรธอย่าหน้าบึ้ง ตอบอ้ายเจ๊กหมา ฯ

๒๙. ๏ ลูกสะเดาน้ำผึ้งซาบ โซมปน
แล้วปลูกปองรสคนธ์ แอบอ้อย
คงขมอยู่ทุกผล ห่อนเหือด
คือวิสัยแม้นน้อย ไป่แพ้โซดา ฯ

หมดอายุ 26/05/2565

๓๐. ◎ พริกเผ็ดใครให้เผ็ด ฉันใด
หนามย่อมแหลมเองใคร เซี่ยมให้
จันทน์กฤษณาไฉน ใครอบ
เอดิเตอร์นั้นไซร้ บ่ต้องใครสอน ฯ

๓๑. ◎ จันทน์เผาเหือดแห้งห่อน กลิ่นขาร
อ้อยหีบแล้วหอมหวาน กลิ่นอ้อย
ช้างเข้าศึกเสี่ยมสาร ยกย่าง งามนา
เจ๊กอยู่สยามตั้งร้อย ชาติก้อคงจีน ฯ

๓๒. ◎ หงส์ทองเสพส้องสู่ ฝูงกา
สีหราชเคียงโคคลา คลาดเคล้า
อัศดรอยู่กลางลา หินชาติ
กุลบุตรเจ๊กจูงเต้า สิ้นบ่งาม ฯ

๓๓. ◎ แมลงภู่วู่ว่อนเคล้า บุษบา
คือหนุ่มติดนางปรา โมทย์ฉะนั้น
แมลงวันใฝ่ภูมลา มกเน่า
คือหนุ่มปองห้องกั้น อยู่ใต้ไฟเขียว ฯ

๓๔. ◎ เนื้อปองน้ำหญ้าบ่ ปองทอง
ดิงบ่ปองรัตน์ปอง ลูกไม้
หมูปองอสุจิของ หอมห่อน ปองเลย
คนครีบ้านนอกไซร้ ห่อนรู้ปองเนย ฯ

หมดอายุ 26/05/2565

๓๕. ๏ กายเกิดพยาธิร้าย ฉิดยา หายแฮ
สติยาใดหา ฉิดได้
นอกจำคบหรั่งจำ ยังชั่ว หน่อยเฮย
ทำท่าแกมโก้ไว้ หลอกผู้โฉดเขลา ฯ

๓๖. ๏ ขุนเขาสูงร้อยโยชน์ คณนา
ช่างฉลาดโยธา ปราบได้
แต่ส่วนท่านบรรณา ธิการเก่ง
เถียงแทบคอแตกให้ พ่ายแพ้ฤๅมี ฯ

๓๗. ๏ ภูเขาทั้งแท่งล้วน ศิลา
ลมพยุพัดมา บ่ฟื้น
กำแพงเพชร์บัญชา ตั้งเจาะ
ทำอุมงค์รถครื้น ครั่นแหล้นทลุเขา ฯ

๓๘. ๏ ภูเขาเหลือแหล่ล้วน ศิลา
หามณีจินดา ยากได้
ฝูงคนเกิดมากมา เหลือแหล่
ชาร์ลีแชปลินไซร้ เลิศแท้เลอสรวง ฯ

๓๙. ๏ ป่าปงดงล้วนเหล่า พฤกษา
หาแก่นจันทน์กฤษณา ยากได้
นารีแผ่นโลกา มีมาก
แมรี่บิกฟอร์ดไซร้ เลิศเพียงเนียงสวรรค์ ฯ

หมดอายุ 26/05/2565

๔๐. ◎ ดารามีมากร้อย ถึงพัน
บ่เปรียบกับดวงจันทร์ หนึ่งแท้
คนอื่นจะรุมกัน ปล้ำปลุก
ที่สุดก็ต้องแพ้ เอ็ดดีโปโล ฯ

๔๑. ◎ นกแร้งบินได้เพื่อ เวหา
หมู่จระเข้เต่าปลา พึ่งน้ำ
พระยาเฉลิมอา— กาศเก่ง
มีเครื่องบินเลิศล้ำ ล่องแล่นเวหา ฯ

๔๒. ◎ ป่าพึ่งพาลพยัคฆ์ร้าย ราวี
เสือพึ่งไพรพงพี เถื่อนถ้ำ
คนแค้นพึ่งสื่อดี พิมพ์ช่วย ตะโกนแฮ
สื่อพึ่งคนแค้นค้ำ แคะข้อนินทา ฯ

๔๓. ◎ ตีนงูงูไซร้หาก เห็นกัน
นมไก่ไก่สำคัญ ไก่รู้
นักเลงเล่นพนัน รู้เล่ห์ กันนา
เกลียดพวกตำรวจผู้ จับแท้ทุกคน ฯ

๔๔. ◎ อายุถึงร้อยขวบ เจียรฉนำ
บ่มิเห็นเต้นรำ เวิกผ้า
กุลบุตรผู้กำ— ลังหนุ่ม
เห็นเฉลียวแล้วอ้า โอษฐ์ร้องก้องโรง ฯ

หมดอายุ 26/05/2565

๔๕. ๏ ธิรางค์รู้ธรรมแล้ว มากหลาย
บ่กล่าวให้หญิงชาย ทั่วรู้
ดุจสือข่าวไม่ทาย แปลงเปลี่ยน
ตำแหน่งราชการผู้ อื่นไซร้นินทา ฯ

๔๖. ๏ เว้นวิจารณ์ว่างเว้น สดับฟัง
เว้นที่ถามอันยัง ไป่รู้
เว้นประพฤติตามสั่ง ผู้ใหญ่
เว้นดั่งกล่าวคือผู้ เก่งแท้ทางฟรี ฯ

๔๗. ๏ รู้ธรรมเทียมเท่าผู้ ทรงไตร
เจนจัดอรรถภายใน ลึกล้น
กล่าวแก้สิ่งสงสัย เลอะเลือน
คือเอดิเตอร์พ้น เพริดพริ้งพรหมินทร์ ฯ

๔๘. ๏ กบน้อยเนาห่างน้ำ สมุทไทย
อวดบ่อตนอาศัย เพียบน้ำ
คือเอดิเตอร์ใน ออฟฟิศ
อวดว่ารู้หมดล้ำ เลิศแท้ทุกสถาน ฯ

๔๙. ๏ รูปชั่วตัวแต่งโก้ เกลาทรง
ใจขลาดพูดอาจอง อวดแกล้ว
น้ำพร่องกละออมคง กระฉอก ฉานนา
เรียนยุโรปนิดแล้ว อวดรู้ใครเทียม ฯ

หมดอายุ 26/05/2565

๕๐. ๏ รถใหญ่กว่าถิ่นท้อง รัถยา
จระเข้คับคงคา น่านน้ำ
เสือใหญ่กว่าวะนา ไฉนอยู่ ได้แฮ
คนคับตำแหน่งล้ำ เลิศแล้วอยู่ไฉน ฯ

๕๑. ๏ มณฑกทำเทียบท้าว ราชสีห์
แมวว่ากูพยัคฆี แกว่นกล้า
นกจอกว่าฤทธิ์ กูยิ่ง ครุฑนา
รองอมาตย์ว่าข้า รอบรู้กว่านาย ฯ

๕๒ ๏ หิ่งห้อยส่งก้นแข่ง แสงจันทร์
เทียนแข่งไฟฟ้าอัน สว่างจ้า
อันหนังตลุงขัน แข่งภาพ ยนตร์ฤๅ
โขนละครไทยท้า แข่งสู้ประโมทัย ฯ

๕๓. ๏ เสือผอมกวางวิ่งเข้า โจมขวิด
ไป่ว่าเสือมีฤทธิ์ เลิศล้ำ
คือฮั่นทะนงจิต จักปราบ โลกแล
ไกเซ่อร์คมำขว้ำ จึงรู้สึกตัว ฯ

๕๔. ๏ ทองเหลืองเปลืองร้ายห่อน เห็นมี
ขัดเท่าขัดราคี เล่าไซร้
เจ็กถึงจะทำดี ต่อเท่า ใดฤๅ
กิ่บมีจักไว้ จิตแท้ในไทย ฯ

หมดอายุ 26/05/2565

๕๕. ๏ พระสมุทรไหวหวาดห้วย คดองสรวด
เมรุพลวกปลวกสำรวด ร่าเร้า
สี่หราชร่ำคร่ำครวญ สุนัขเยาะ หยันนา
โปลิศติดคุกเข้า เหล่าร้ายยินดี ฯ

๕๖. ๏ แมวล่าหนูแซ่ซี้ จรจรัด
หมาล่าวิพาร์ผัน สู่หล้าง
ครูล่าศิษย์ละธรรม์ คบเพื่อน พาลนา
อธิกรณล่าร้าง เจ๊กสร้องสรวดสรร ฯ

๕๗. ๏ จามรีขนข้องอยู่ หยุดปลด
ชีพบ่รักรักยศ ยิ่งไซร้
เสือป่าที่มักงด ประดองยุทธ์
น่าจะดูเยี่ยงไว้ หน่อยเนื้อเกลอเอ๋ย ฯ

๕๘. ๏ นพคุณใส่เบ้าสูบ แสนที่
ค้อนเหล็กรุมรันดี ห่อนม้วย
ผู้ใดประพฤติดี สุจริต อยู่ฤๅ
แม้ถูกสื่อพิมพ์ฉ้วย ขนาบต้องหวั่นไฉน ฯ

๕๙. ๏ เสียสินสละศักดิ์กู สินคง
เสียศักดิ์สู้ทะนง อวดรู้
เสียรู้เร่งปลงปลง ความสัตย์ เสียนา
เสียสัตย์ยอมเสียกู ชีพไว้กอดเมีย ฯ

หมดอายุ 26/05/2565

๖๐. ๏ ตัดจันทน์พื้นม่วงไม้ จัมปา
แปลงปลูกหนามไผ่หนา รกเรื้อ
เรือนไม้สักกอบฝา ประคนเริด รื้อแล
แปลงปลูกบั้นหยาเชื้อ ชาติไม้สิงคโปร์ ฯ

๖๑. ๏ เอาลาเทียมอูฐโอ้ เบื้นมูล
เก็บบัดเทียมแก้วปูน ค่าไว้
สือเรื่องภาพยนตร์พูน เพิ่มมาก
แทนกวีนิพนธ์ได้ ดั่งนี้น่าระอา ฯ

๖๒. ๏ น้ำเคียวยูงว่าเงียว ยูงตาม
ทรายเหลือบหางยูงงาม ว่าหญ้า
ลิงเห็นเนตรทรายวาม ว่าลูก หว้าแฮ
คนอ่านสือพิมพ์บ้า เชื่อแม้นคำครู ฯ

๖๓. ๏ สังขารหัวผู้ว่า ตนทนง
ทรัพย์ย่อมหัวคนจง ว่าเจ้า
หญิงหัวแก่ชายปลง ชมลูก
หนุ่มย่อมหัวผู้เถ้า ว่าพ้นเกินสมัย ฯ

๖๔. ๏ มือด้วนคิดจะมล้าง เขาหมาย
ปากด้วนถ่มน้ำลาย เลียบฟ้า
หิ่งห้อยแข่งแสงฉาย สุริเยศ
คนนักเรียนนอกอ้า โอษฐ์โต้ต่อนาย ฯ

หมดอายุ 26/05/2565

๖๕. ๏ แว่นตามาใส่ผู้ อันธการ
คนหนวกฟังสำนาน เสนาะไซร้
คนใบ้ใฝ่แสดงสาร โคลงกาพย์
วานเจ้กฝึกสอนให้ ถูกต้องธรรมเนียม ฯ

๖๖. ๏ วัดช้างเบ็องบาทรู้ จักสาร
วัดอุทกชักกมุทมาลย์ แม่นรู้
ดูเสือป่าดูการ ฝึกหัด
ใครหลีกเลี่ยงคือผู้ บ่แท้ใจเสือ ฯ

๖๗. ๏ พระสมุทรสุดลึกล้น คณนา
สายดิ่งทิ้งทอดวา หยั่งได้
แต่ว่าจิตเจ้กหา ใดหยั่ง ได้ฤๅ
ยามซื่อซื่อจริงไซร้ คดแล้วเหลือโกง ฯ

๖๘. ๏ ไม้ล้มควรข้ามได้ ตามกาล
คนล้มจักข้ามพาน ห่อนได้
อันยาจกขอทาน อย่าเตะ ถีบนา
อาจจะพกมีดไว้ ต่อสู้เสียที ฯ

๖๙. ๏ แม้นทำคุณท่านได้ ถึงพัน
ครั้นโทษมีแต่อัน หนึ่งไซร้
พวกคอร์เร็สปอนด์ขยัน ขยำยับ เทียวแฮ
กลบลบคุณหลังได้ ดั่งนี้เสมอ ฯ

หมดอายุ 26/05/2565

๗๐. ๏ ทำคุณก็บ่รู้ คุณสนอง
บ่ตอบแทนคุณปอง โทษให้
ขอทรัพย์ท่านก่ายกอง ท่านกอบ ให้ฤๅ
ยามขออีกไม่ได้ บ่นอู้นินทา ฯ

๗๑. ๏ เทพาพันเทพเรือง ฤทธิ์รงค์
บ่เท่าพระอินทร์องค์ หนึ่งได้
หนังสือมากมวลดง พิมพ์จ่าย
เท่าดุสิตสมิตไซร้ ยากแท้จักหา ฯ

๗๒. ๏ ใครซื่อซื่อต่อตั้ง ตามกัน
ใครคดควรคดผัน ตอบเต้า
แต่แบบแห่งเยอรมัน ใช่เช่น นินา
ใครซื่อคดตอบเข้า เหยียบหย้ำทำเยิน ฯ

๗๓. ๏ ใครทำโทษโทษนั้น แทนทด
เฉกฮั่นฉิบหายหมด ทั่วด้าว
ใครจริงจึ่งจริงจรด รักต่อ กันนา
เฉกสหมิตร์อคร้าว คริ้กคริ้นไชโย ฯ

๗๔. ๏ นายรักไพร่ไพร่ล้อ เลียนนาย
ตามสมัยใหม่หมาย ว่าโก้
นายสอนไพร่ไพร่กาย แกล้งยอบ
ลับหลังแล้วคุยโอ้ อวดผู้เป็นสหาย ฯ

หมดอายุ 20/12/2565

๗๕. ๏ ข้าท้าวเขาจิตท้าว แม่นหมาย
นี่แบบโบราณหลาย ยุคแล้ว
แบบใหม่หากดีนาย เพื่อนพยัก เพยิดแฮ
ใครรักนายไม่แคล้ว ถูกซ้อน ป.จ. ฯ

๗๖. ๏ รักกันอยู่ขอบฟ้า เขาเขียว
โทรเลขถึงครู่เดียว พูดได้
ชังกันบ่แลเหลียว ตาต่อ กันนา
โทรศัพท์เสียงให้ แหบแห้งบ่ถึง ฯ

๗๗. ๏ ให้ท่านหวังท่านให้ ตอบสนอง
นบท่านเพื่อเราปอง ประโยชน์ไซร้
รักท่านแต่ที่ครอง ความมุ่ง เราแฮ
สามสิ่งนี้จำไว้ เหมาะเหยียงคนฟรี ฯ

๗๘. ๏ แม้มีความรู้ดั่ง สัพพัญญู
หากบ่มีคนชู ห่อนขึ้น
ฉนั้นจงหมั่นอ้างครู ยุโรป ไว้นา
ถึงจะเขลาพอฟื้น เพราะอ้างอวดครู ฯ

๗๙. ๏ ราชรถปรากฏด้วย ธงชัย
ควันประจักษ์แก่กองไฟ เที่ยงแท้
ชาติหรูเพราะผู้ไป เรียนนอก
พวกนักเรียนนอกแล้ เลิศด้วยปากตน ฯ

หมดอายุ 26/05/2565

๘๐. ◎ รำฟ้อนสุนทระด้วย รูปา
ร้องขับศัพท์เสนหา ยิ่งแท้
มวยปล้ำล่ำสันสา มารถจึ่ง ดีแฮ
เอดดิโปโลแล้ จึ่งต้องควรชม ฯ

๘๑. ◎ กระเหว่าเสียงเพราะแท้ แก่ตัว
หนังเลิศเพราะไม่มัว มืดแท้
นักปราชญ์มาตร์มีหัว สมองเก่ง
แต่พูดไม่เป็นแพ้ พวกผู้เก่งโว ฯ

๘๒. ◎ นารายณ์วายเว้นจาก อาภรณ์
อากาศขาดสุริยจร แจ่มหล้า
เมืองใดภาพยนตร์ห่อน มีสัก โรงฤๅ
แม้ว่างามล้นฟ้า ห่อนได้งามเลย ฯ

๘๓. ◎ เขาใดไร้ถ้ำราช สีห์หมาง
สระโหดหงส์ละวาง วากเว้น
ละครขาดตัวนาง เต้นเวิก ขาแฮ
ถึงจะเปิดโรงเหล้น ย่อมร้างคนดู ฯ

๘๔ ◎ ป่าใดไกลพยัคฆ์ร้าย ราวี
ไม้หมดม้วยบ่มี ร่มชื้อ
หญิงใดซึ่งเกศี ไม่มุ่น มวยแฮ
ถึงจะสวยเลิศรื้อ เริดไร้สามี ฯ

๘๕. ๏ เจ็ดวันเว้นดีดซ้อม ดนตรี
อักขระห้าวันหนึ่ง เนิ่นช้า
สามวันจากนารี เป็นอื่น
วันหนึ่งเว้นหนังอ้า บ่รู้เรื่องหนัง ฯ

๘๖. ๏ เบื่อกตมชมชื่นเชื้อ กาษร
หงส์กับบุษบากร ชื่นช้อย
หนุ่มกับแม่ละคร ปราโมทย์
ถึงจะมีชู้น้อย มากก้อตามที่ ฯ

๘๗. ๏ ใครจักผูกโลกแม้ รัดรึง
เหล็กเท่าลำตาลตรึง ไป่หมั้น
มนตร์ยาผูกนานหึง หายเสื่อม
แต่เวิกกระโปรงนั้น ผูกผู้ดูเสมอ ฯ

๘๘. ๏ เรียนพระธรรมแท้ผูก ศาสนา
ปลอกผูกคชตรึงตรา ตรากหมั้น
มนต์ดลและหยูกยา สมรรถผูก งูแฮ
ผูกโลกทั้งหลายนั้น ผูกด้วยเงินตรา ฯ

๘๙. ๏ ผจญคนมักโกรธด้วย คาร์ตูน
ผจญหมู่ทรชนพูน ทรัพย์ให้
ผจญคนจิตโลภคูณ ความโลภ ชื่นแฮ
ผจญอสัจนั้นไซร้ เหมาะด้วยมุสา ฯ

หมดอายุ 26/05/2

๙๐. ◎ รบศึกชำนะด้วย วาจา อวดแฮ
รบแม่เรือนโดยหา หม่อมน้อย
รบใจด้วยโซดา เจือวิส กิเฮย
คือว่าผู้นั้นคล้อย คล่องแท้ทันสมัย ฯ

๙๑. ◎ คนใดคนหนึ่งผู้ ใจฉกรรจ์
เคยฆ่าคนอนันต์ หนักแท้
ไป่ปานบุรุษอัน นักพูด
หลอกมนุษย์มากแล้ แนะให้ฉิบหาย ฯ

๙๒. ◎ แพ้ศึกหลบหลีกได้ รอดตน
แพ้คดีทุกข์ขน ทรัพย์ผ้าย
แพ้เบี้ยค่นจนขวน ขวายฉก ฉ้อเทอญ
แพ้แม่เรือนรีบย้าย เปลี่ยนบ้านเปลี่ยนเมีย ฯ

๙๓. ◎ สงครามแสวงทะแกล้ว อาสา
กลคดีพึ่งหา ท่านรู้
ยามกินรสโอชา ให้เพื่อน เลี้ยงเทอญ
ยามเที่ยวพึ่งหาผู้ ชาติเชื้อจีโน ฯ

๙๔. ◎ แสวงรู้พึ่งคบด้วย หรั่งจ๋า
แสวงทรัพย์คบกุ๊ยหา ทรัพย์ให้
แสวงเกียรติคบบรรณา ชิกเหมาะ
แสวงนาฏนารีไซร้ หมั่นเข้าโรงหนัง ฯ

หมดอายุ 20/03/2565

๙๕. ๏ หายากเชิงรอบรู้ การกิจ
หายากเชิงชาญชิด ชอบใช้
หายากเช่นเชิงมิตร ให้ทรัพย์ ยิ่มนา
หายากเชิงนายให้ ชอบอุ้มชูเรา ฯ

๙๖. ๏ ร้อยคนหาแกว่นแกล้ว กลางรงค์
พันหนึ่งหาปัญญายง ยิ่งรู้
แสนคนเสาะคนตรง ยังยาก
ไป่เท่าคนหนึ่งผู้ เชื่อถ้อยเราหลอน ฯ

๙๗. ๏ ช้างม้าเมียมิ่งแก้ว เงินทอง
ใครใคร่จะคิดปอง คิดได้
และยิ่งมิใช่ของ เราอยู่ เองฤๅ
ลวงหลอกเอาได้ไซร้ ดั่งนั้นฉลาดเหลือ ฯ

๙๘. ๏ แสวงสินจำต้องใช้ พยายาม ล่อแล
แสวงคู่ลวงหญิงตาม สิโก้
แสวงรู้หัดพูดความ น้ำท่วม ทุ่งเทอญ
แสวงจักรยานยนต์โอ้ ไป่ช้าสุดปราณ ฯ

๙๙. ๏ เมื่อน้อยเรียนเร่งรู้ วิชา
ครั้นใหญ่หาภรรยา สู่เหย้า
ส่วนการกอบศึดา จารวัตร์
เป็นแบบโบราณเค้า ค่อนข้างเกินสมัย ฯ

หมดอายุ 26/05/2

๑๐๐. ๏ ความรู้เรียนเมื่อน้อย หนังสือ
ค่อนสมรรถจึงหัดปรือ พูดโอ้
รู้แล้วเลิศจงถือ ตนหยิ่ง ยิ่งเทอญ
รู้กผิกพูดโก้ เก่งไว้คนขาม ฯ

๑๐๑. ๏ ปางน้อยสำเหนียกรู้ เรียนคุณ
ครั้นใหญ่ใฝ่หาทุน ทรัพย์ไว้
เมื่อกลางแก่ทำบุญ เอาน่า เทอญพ่อ
เผื่อจะมีทางได้ ยศทั้งบัตรตรา ฯ

๑๐๒. ๏ ควรรู้ดูยิ่งด้า สินทรัพย์
คิดค่าควรเมืองนับ ยิ่งไซร้
ฉะนั้นหากบ่ได้รับ ความศึก ษาฤๅ
ควรพูดอวดดีไว้ หลอกผู้โฉดเขลา ฯ

๑๐๓. ๏ จักเรียนคบปราชญ์โก้ ยุโรป
จักกล่าวภรรยาโลภ ทรัพย์ไว้
จักมั่งคั่งอย่าโอบ เอื้อแก่ ใครเลย
จักเสพกามาใช้ แม่หม้ายเหมาะดี ฯ

๑๐๔. ๏ ความเพียรเป็นอริแล้ แก่คน เกียจเฮย
เราเกลียดเขาเพียรผล จักร้าย
ฉะนั้นจงคิดกันตน ดีกว่า พ่อเอย
เร่งคิดหาผิดบ้าย โทษผู้เพิ่งเพียร ฯ

๑๐๕. ◎ ผิบรู้อวดรู้ เกินคน เที่ยวพ่อ
หากเงื่องทำลุกลน หลอกแล้
เราดิบเร่งบ่มตน ให้ห่าม ไว้นา
เสียท่วงทีรีบแก้ รอดด้วยทั้งสหาย ฯ

๑๐๖. ◎ ความรู้รู้ยิ่งได้ สินศักดิ์
เป็นที่ชนพำนัก นอบนิ่ว
รู้น้อยจุ่งรู้จัก คบเพื่อน
เพื่อนโง่ชูเราหลิ่ว เลิศล้ำในฝูง ฯ

๑๐๗. ◎ วิชาเป็นเพื่อนเลี้ยง ชีวิต
แม้จักมีเพียงนิด หนึ่งไซร้
หมั่นตั้งท่าพูดคิด ศัพท์ฝรั่ง ไว้แล
อาจจะหลอกเขาได้ ดอกเนื้อเกลอเอ๋ย ฯ

๑๐๘. ◎ คนเราเป็นโสดเศร้า เหงาจิต
ควรจะหาเพื่อนสนิท เพื่อนร้อน
แต่หากอยากชมชิด นางนาฏ ระบำฤๅ
ระวังเถิดเมียจักค้อน แคะให้รำคาญ ฯ

๑๐๙. ◎ โบราณท่านกล่าวถ้อย ภาษิต
ธรรมะหากเป็นมิตร เมื่อม้วย
แต่ตราบใดชีวิต ยังอยู่ สราญฤๅ
ธรรมะจะขัดด้วย สุขทั้งธรรมเสีย ฯ

หมดอายุ 26/05/2023

๑๑๐. ◎ เป็นชายควรรู้ยิ่ง เป็นทรัพย์
เรียนจากยุโรปกลับ เก่งฮ้า
สัตรีรูปงามสรรพ เป็นทรัพย์ ตนนา
รู้จักรำเวิกผ้า ห่อนไร้สามี ฯ

๑๑๑. ◎ เห็นใดจำให้แน่ นึกหมาย
อ่านได้อย่าอ่านดาย จดหมั้น
มีโอกาสจงขยาย ความอวด เพื่อนนา
ทำท่าว่าเรานั้น รอบรู้ครูระอา ฯ

๑๑๒. ◎ เภตราเพียบล้นล่ม จมอรร ณพนา
เกวียนหนักหักเพลาพลัน ง่ายไซร้
น้ำน่านซ่านหลิ่งคัน เพราะเปี่ยม เต็มแฮ
พูดมากหากเก่งได้ เปรียบผู้รู้จริง ฯ

๑๑๓. ◎ "พลอดนักมักพลาดพลั้ง พลันผิด"
นี่แหละสุภาษิต เก่าขร้า
สมัยใหม่ใครสิทธิ์ ทางพูด
คนอื่นเคารพล้ำ เลิศแม้นศาสดา ฯ

๑๑๔. ◎ อนึ่งท่านกล่าวถ้อย ภาษิต
"หาญนักมักชีวิต มอดม้วย"
การหาญศึกประชิต จริงอาจ ม้วยนา
แต่หากหาญแต่ด้วย ปากไซร้ได้ดี ฯ

๑๑๕. ๏ ยังมีกล่าวอีกข้อ ภาษิต
"ตรองนักมักเสียจิต จักขลั้ง"
สมัยใหม่ไม่คิด สมบัติ บ้าเลย
แทบมิอาจจะยั้ง อยู่ได้ในโขลง ฯ

๑๑๖. ๏ "รักนักมักพลาดด้วย กลหญิง"
นี่ก็ออกจะจริง อยู่บ้าง
แต่หญิงที่ถูกทิ้ง ก็มาก อยู่นา
คิดแต่ส่งสารข้าง บุรุษนั้นควรฤๅ ฯ

๑๑๗. ๏ คนใดโผงพูดโอ้ อึ่งดัง
สุนัขเห่าอย่าหวั่น กัดได้
โบราณสมัยชัง สองเหล่า นี้นา
แต่สมัยนี้ไซร้ กลับเอือคนโว ฯ

๑๑๘. ๏ เสือใดแรงร้ายระ พะพง
เหมือนอย่างเสืออั้นอง อวดกล้า
คนโดยมากมักหลง ฎาฤทธิ์
ตำรวจจับไม่ช้า ชีพม้วยเหมือนหมา ฯ

๑๑๙. ๏ ลับหลังบังเบียดล้าง ลบคุณ
ต่อพักตร์ยอยกบุญ ลึกซึ้ง
คบมิตรจิตปานปุน ฉนี้จึ่ง โก้นา
หากเพื่อนรู้เท่าขึ้ง ขัดแค้นหลบเสีย ฯ

หมดอายุ 26/05/2565

๑๒๐. ◎ ผู้อื่นแม้ประโยชน์ไซร้ เสมอมิตร
มิตรประทุษฐ์ทำจิต เจ็บช้ำ
ช้ำแล้วจุ่งเร่งคิด ทำตอบ
ยามมิตรผิดช่วยจ้ำ เสร็จแล้วเลยหนี ฯ

๑๒๑. ◎ สนิมเหล็กเกิดแต่เนื้อ ในตน
กินกัดเนื้อเหล็กจน เหล็กหลู้
บาปเกิดแต่คนตน เป็นบาป
ม้ายบาปให้แก่ผู้ อื่นได้เป็นดี ฯ

๑๒๒. ◎ ฟักแฟงแตงเต้าถั่ว งายล
หว่านสิ่งใดให้ผล สิ่งนั้น
ผู้ใดขับรถกล ทับเจ๊ก
เจ๊กจะร้องเสียงหลั้น โลกแท้หนวกหู ฯ

๑๒๓. ◎ มีสินดีกว่าผู้ มีคุณ
เพื่อนเล่นช่วยค้ำจุน สนุกเร้า
รักใดจักเพิ่มพูน รักอาต มานา
แรงอื่นฤๅจักเถ้า วิสกึ้บรั่นดี ฯ

๑๒๔. ◎ จงโทษไทท้าวท่วย เทวา
จงโทษมิตรว่าพา ชั่วได้
จงโทษหมู่วงศา เครือญาติ
แต่ส่วนตัวเองไซร้ ผิดก้อเลยดัน ฯ

หมดอายุ 23/03/2565

๑๒๕. ◎ หมอแพทย์ทายว่าไข้ ดมคุม
โหรว่าเคราะห์แรงรุม โทษให้
แต่ปราชญ์ว่ากรรมชุม นุมเกิด ผดนา
เราว่าผู้อื่นไซร้ เล่นแกล้งทำเรา ฯ

๑๒๖. ◎ แม้มีตัวใหญ่เพียง ภูผา
สูงเจ็ดลำตาลสา มารถแท้
พงศ์พันธุ์เผ่าจันทรา สุริเยศ ก็ดี
ครั้นว่าไร้ทรัพย์แล้ จักต้องไว้เครา ฯ

๑๒๗. ◎ คนผู้จันชาติช้า พงศ์พันธุ์
ครั้นมั่งมีสินสรรพ์ มากไซร้
แม้ผู้เผ่าสุริยจันทร์ สูงศักดิ์ ก็ดี
ต้องประจบเขาไว้ เผื่อเผื่อเป็นเขย ฯ

๑๒๘. ◎ แม้มีเนตรพ่างเพียง พ้นจัก ชุแฮ
มีวิชารู้หลัก เลิศล้น
ปัญญายิ่งยศศักดิ์ ฤๅทั่ว ภพนา
รู้เท่าใดไม่พ้น พ่ายแพ้เอดิเตอร์ ฯ

๑๒๙. ◎ มีฤทธิ์แรงมากแม้ ทศพล ก็ดี
หักพระเมรุทบทน ท่าวแท้
หยิบยกสี่สากล ชูกลอก ไว้นา
บัดย่อมจะพ่ายแพ้ เอ็ดดิโปโล ฯ

หมดอายุ 2

๑๓๐. ◎ มีบุตรบ่วงหนึ่งเกี้ยว พันคอ
เมียผูกบาทาคอ หน่วงไว้
กิดการที่เที่ยวกรอ สมรมิ่ง อื่นนา
พาลหย่าเมียเสียได้ จึงโก้เก่จริง ฯ

๑๓๑. ◎ ผู้ใดมีมั่งขั้ง เงินทอง
ลูกอย่าให้มันครอง สืบไว้
พึ่งหลงลูกเขยปอง มอบทรัพย์ ให้นา
เขาจะผลาญทรัพย์ให้ เหือดเหี้ยนสนุกดี ฯ

๑๓๒. ◎ มีลูกไม่รับเลี้ยง หลักฐาน
เมียแต่งหาเหตุพาล หลีกลี้
ส้องเสพสุราบ่าน ลักเล่น เบี้ยแล
สี่สิ่งเป็นลักษณ์ชี้ เช่นโก้ตามสมัย ฯ

๑๓๓. ◎ มีลูกลูกเล่าไซร้ หลายประการ
ลูกหนึ่งกินสุราบาน มากถ้วน
ลูกหนึ่งชอบนงคราญ เต้นเวิก กระโปรงแฮ
ลูกที่นั้นด้วย ว่ารู้อวดดี ฯ

๑๓๔. ◎ มีลูกลูกอวดรู้ สั่งสอน
มีบ่าวบ่าวปากบอน แส่ไส้
มีรถขับจู่จร ชนเจ็ก
มีแม่เรือนอย่าได้ รีบร้อนมีเลย ฯ

หมดอายุ

๑๓๕. ๏ พระจันทร์โอภาสด้วย ราตรี
แสงสว่างแผ้วพันสี ส่องหล้า
นางรำอ่าอินทรีย์ แบบหรั่ง
เวิกกระโปรงขาอ้า อวดผู้ชายดรุณ ฯ

๑๓๖. ๏ ว่าเมียมีมากล้า หลากมี
เมียหนึ่งถูกเศรษฐี เจ๊กแฮ้
เมียหนึ่งเก็บลับดี กว่าเอก
เมียหนึ่งซึ่งเก่งแท้ ชื่ออ้อกรุงไกร ฯ

๑๓๗. ๏ เมียมากจุงระมัดหมั้น ตัวตน
ย่อมจะหวงหึงดน คิดร้าย
รักไหนแม่อีกคน เง้างอด
ควรจะหาบ้านย้าย แยกให้หลายหลัง ฯ

๑๓๘. ๏ หญิงประทุษฐ์ทำเล่ห์ซ้อน เหนือชาย
ควรคิดให้อับอาย ค่ำเช้า
แจ้งความประกาศขยาย บอกกล่าว
แต่อย่าให้เสียเค้า ถูกแจ้งตอบความ ฯ

๑๓๙. ๏ หญิงที่ผัวหย่าร้าง สามคน
ข้าถูกขับสามหน จากเจ้า
ถูกศิษย์ผิดครูตน สามแห่ง
สมัยใหม่นี้ให้เข้า เสพส้องสมาคม ฯ

หมดอายุ 31/05/2565

๑๕๐. ๏ อากาศหฤโหดแท้ คือกา
สัตว์สี่ตีนคือดา ท่านใช้
มีลูกโฉดปัญญา อย่ารับ มันเลย
เมียมิ่งขี้หิ่งไซร้ รีบร้อนหย่าเสีย ฯ

๑๕๑. ๏ ถ่อลอยกลางแม่น้ำ ฤๅจะเอา
แม้มีบุบบางเบา มอดย้ำ
แต่หญิงรูปลำเภา ผัวหย่า นั่นฤๅ
ชายชอบว่าดีล้ำ เลิศพ้นดรุณี ฯ

๑๕๒. ๏ ดังฤๅแม่น้ำและ ชลสาย
ศาลสระประปาฝาย เฟื่องน้ำ
เปรียบประดุจใจชาย โก้บ้ำจุบันแฮ
บ่มีครองคู่ค้ำ ยึดด้วยหญิงใด ฯ

๑๕๓. ๏ แมลงวันยุงโรคร้าย นำมา
สุนัขบ้ากัดพา คลั่งไคล้
นารีที่ประภา มรกต
จงระวังมากไว้ จักต้องฉีดยา ฯ

๑๕๔. ๏ ดูข้าดูเมื่อไร้ เงินเดือน
ดูมิตรญาติยามเยือน เมื่อไร้
ดูเมียเมื่อคบเพื่อน หญิงอื่น
ใครขัดจิตเราไซร้ เร่งให้ไกลเสีย ฯ

หมดอายุ 26/12/2565

๑๕๕. ๏ มีข้าชิดชอบใช้ หลายสถาน
ข้าหนึ่งเมื่อใช้งาน บ่นอู้
ข้าหนึ่งผจญผลาญ หมดเย่า
ข้าหนึ่งเป็นเจ้าชู้ เช่นนี้ตามสมัย ฯ

๑๕๖. ๏ ลูกจ้างอย่าคิดไว้ วางใจ
ปกปิดกลภายใน อย่าหง้าย
เลศลับสิ่งใดใด เห็นเหตุ
อาจเล่าสู่เพื่อนร้าย อีกแจ้งสื่อพิมพ์ ฯ

๑๕๗. ๏ สาวใช้จงเพ่งใช้ โดยควร
หากและเลี้ยมลามลวน วากเว้
เมียหลวงอาจจะกวน ใจเมื่อ รู้แฮ
หาคฤหะอีกเอ้ เอกไว้แหละดี ฯ

๑๕๘. ๏ ตัวชั่วและปากร้าย สามาญ
ซัดพ่อแม่สาธารณ ชั่วช้า
ไม่รู้จักอ่อนหวาน ทางพูด
ดันอวดว่าตูกล้า กล่าวข้อความจริง ฯ

๑๕๙. ๏ พ่อตายเครื่องกั้นกีด หักหาย หนึ่งนา
แม่ดับเครื่องกีดมลาย อีกไซร้
เมียหลวงหากวอดวาย หมดกีด
เรากลับเป็นโสดได้ อีกครั้งสนุกเหลือ ฯ

หมดอายุ 26/05/

๑๕๐. ◎ พิษร้อนในโลกนี้ มีสาม
พิษสุราเริงลาม ระอุท้อง
มอร์เฟียฉีดที่ตาม อวัยวะ
อีกพิษแห่งโรคต้อง รีบร้อนฉีดยา ฯ

๑๕๑. ◎ หวานใดในโลกนี้ มีสาม
หวานหนึ่งน้ำผึ้งสยาม อีกอ้อย
หวานอื่นหมื่นแสนทราม เลวกว่า
หวานสวีตหาร์ตแน่งน้อย สวีตแท้ใดปาน ฯ

๑๕๒. ◎ ธรรมดายาโรคร้อน รสขม
กินก็บำบัดลม และไข้
สมัยใหม่นิยม ยาฉีด เมานา
เฉกเช่นคำพูดไซร้ กล่าวต้องกำกวม ฯ

๑๕๓. ◎ โทษท่านผู้อื่นเพี้ยง เมล็ดงา
ปองติฉินนินทา ห่อนเว้น
ติยังไม่พอหา โอกาส
ลงด่าว่าเขาเหล้น ณหน้าสือพิมพ์ ฯ

๑๕๔. ◎ คนรักมีมากไซร้ แสดงผล
ยามมั่งมีช่วยตน ปลดเศร้า
ครั้นเมื่อขัดสนจน ช่วยถีบ
ช่วยส่งตัวเราเข้า คุกได้โดยพลัน ฯ

๑๕๕. ๏ ลิ้นหญิงดานกแร้ง จมูกมด
อีกลวดหนามกำหนด ยากแท้
คำเอดิเตอร์รจ นาแต่ง
ห้าสิ่งนี้แหลมแล้ รวดรู้เร็วจริง ฯ

๑๕๖. ๏ คนดื่นคืนหนึ่งช้า จริงเจียว
อีกภาพยนตร์เรื่องเดียว ดุจร้อย
บุรุษถูกเมียเขียว ขัดจิต
ดูประโมทัยน้อย หนึ่งต้องถูกหิ่ง ฯ

๑๕๗. ๏ เผ้าท้าวเทียมเสพด้วย ยาพิษ
ไหนจะเกรงความผิด พลาดถ้า
ไหนจะถูกคนริษ ยาแย่ง ดีแฮ
บัดชื่นบัดเศร้าหน้า กล่าวใกล้เสียคน ฯ

๑๕๘. ๏ บรรทมยามหนึ่งไท้ ทรงฤทธิ์
หกทุ่มหมู่บัณฑิต ทั่วแท้
สามยามพวกพาณิช นรชาติ
ดื่นสี่ยามนั้นแล้ หนุ่มผู้ทันสมัย ฯ

๑๕๙. ๏ ราชาธิราชน้อม นำทาง
อำมาตย์มัวกีดขวาง ท่านไท้
เพราะเห็นแก่ตัวต่าง ตนขัด
เมืองดังนี้เลิศได้ อยู่ช้าปานใด ฯ

หมดอายุ 26/05/2565

๑๖๐. ๏ ข้าท่านคร้านหลีกเจ้า จากเจียร
หนุ่มบ่เรียนวิทย์เรียน อวดโอ้
สาวละคฤหะเพียร ดูภาพ ยนตร์นา
สามสิ่งนี้แหละโก้ เก่งแท้ชมกัน ฯ

๑๖๑. ๏ นายเรือนใหญ่อยู่เหย้า เรือนตน
นายซ่องเป็นใหญ่คน ดูกบ้าน
ท้าวพระยาใหญ่กว่าชน ในเขต แดนนา
นักพูดใหญ่แปดด้าน ทั่วด้าวทิศา ฯ

๑๖๒. ๏ สัตรีดีรูปได้ เป็นทรัพย์
ชายฉลาดความรู้สรรพ ทรัพย์ได้
แต่หญิงเวิกผ้านับ ว่าเลิศ หญิงนา
ชายนักพูดนั้นไซร้ เลิศล้ำชายปวง ฯ

๑๖๓. ๏ เรียนรู้ครูบอกได้ เสร็จสรรพ์
สบศาสตร์ศิลป์ทุกวัน ย่อมรู้
อัชฌาสัยแห่งสามัญ อย่าวิ ตกเลย
หมั่นอวดวิชาอู้ กลบไผ้กิริยา ฯ

๑๖๔. ๏ แม้บุญยังอย่าได้ ขวนขวาย
อย่าดิ้นดิ้นตนตาย ก่อนไข้
เมื่อใดจะเข้าร้าย เลี่ยงหลีก
โดยซัดคนอื่นได้ นั่นแล้วฉลาดจริงฯ (๓)

๑๖๕. ๏ นกน้อยขนน้อยแต่ พอตัว
รังจุเมียจุผัว อยู่ได้
คนเราดีคิดนัว มักใหญ่
ยามบ่สมคิดไซร้ จึ่งไว้หนวดเครา ฯ

๑๖๖. ๏ เห็นท่านมีเร่งเคล็ม ใจตาม
เรายากหากใจงาม โง่แท้
อุตส่าห์พยายาม ดวงหดอก
ปอกดอกท่านอีกแล้ ปากข้อนนินทา ฯ

๑๖๗. ๏ เริ่มการตรองตรึกไว้ ในใจ
แต่ปากต้องช่วยไข ข่าวแจ้ง
ไม่อวดจะมีใคร ชมเชิด เราฤๅ
ทำนิดก็หมั่นแผลง แพร่ให้ใหญ่โต ฯ

๑๖๘. ๏ การใดตรองผิดไซร้ เสียถนัด
เอาสิ่งนั้นตรองขัด คิดแก้
ปดแล้วกล่าวปดมัด อีกเปลาะ ดีแฮ
ฉ้อทรัพย์กลับฉ้อแล้ อีกซ้ำขำดี ฯ

๑๖๙. ๏ ผมผิดคิดสิบห้า วันวาร
ทำไร่ผิดเทศกาล ขวบเข้า
เลี้ยงเมียผิดรำคาญ หาอีก คนแฮ
ทำผิดรีบคิดเข้า สู่ห้องสือพิมพ์ ฯ

หมดอายุ 26/05/2565

๑๗๐. ◎ อาศัยเรือนท่านให้ วิจารณ์
เห็นท่านทำการงาน หลีกเน้อ
แม้มีกิจโดยสาร นาเวศ
พายถ่อช่วยค้ำเส้อ เหนื่อยแท้อย่าทำ ฯ

๑๗๑. ◎ เขาบ่เรียกสักหน่อยขึ้น เคหา
ท่านบ่ถามเจรจา อวดรู้
ยกตนอะหังกา เกินเพื่อน
สามลักษณะนี้ผู้ ถูกแท้ทันสมัย ฯ

๑๗๒. ◎ เป็นคนคลาดเหย้าอย่า เปล่ากาย
จงพกเบรานิงขยาย อวดไว้
เคหาอย่าสูญวาย เหล้าวิส กินา
เฉินฉุกขุกจักได้ เบิดเลียงเหล่าสหาย ฯ

๑๗๓. ◎ สินใดบ่ชอบได้ มาเรือน
อยู่แต่เจ็ดเดือนเดือน ค่ำเช้า
ฉนั้นอย่าแชเชือน รีบฝาก
แบงก์เจ็กอันหนึ่งเข้า อย่าช้าเป็นดี ฯ

๑๗๔. ◎ ตมเกิดแต่น้ำแล่น เป็นกระสาย
น้ำก็ล้างเลนหาย ซากไซร้
โรคใดเกิดในกาย อย่าเนิ่น ช้าเลย
ฉีดสีรัมนั้นให้ ต่อสู้ตัวเยิม ฯ

๑๗๕. ๏ อายครูไซร้ถ้อยรู้ วิชา
อายแก่ราชาคดา ยศแท้
อายแก่เพื่อนจักหา สุขได้ ไฉนนอ
อายแก่ใจตนแล้ ครีบ้าอาราม ฯ

๑๗๖. ๏ หน้าแช่มชื่นช้อยเช่น บัวบาน
ถ้อยเปรื่องปราดฉาดฉาน แสบไส้
กายประดับสีปาน รุ้งรุ่ง
เขาเหล่านี้กล่าวไว้ ว่าผู้สัญจร ฯ

๑๗๗. ๏ หลีกรถเจ็กหลีกห้า ศอกหมาย
ม้าหลีกสิบศอกกราย อย่าใกล้
รถยนตร์หลีกคลาดคลาย ยี่สิบ ศอกนา
จักระยานยนตร์ไซร้ หลีกพ้นดับตา ฯ

๑๗๘. ๏ พาชีขี่คล่องคล้อย ควรคดา
ส่วนรถราบางครา น่าใช้
รถยนตร์เครื่องดีพา หนเลิศ
รถเจ็กควรขี่ได้ แต่เมื่อขัดสน ฯ

๑๗๙. ๏ กระบือหนึ่งห้ามอย่า ควรครอง
เมียมิ่งอย่ามีสอง สี่ได้
ม้าสามแข่งอย่าปอง รองต่อ มากเลย
เรือนอยู่สี่หลังให้ สนุกด้วยสี่เมีย ฯ

หมดอายุ 26/05/25

๑๘๐. ◎ มีเรือยนตร์ขี่ห้า ลำนอ
เพื่อนหกคนเพียงพอ จะเลี้ยง
เมียน้อยเจ็ดคนคลอ เคล้าเล่น สนุกแฮ ฯ
เสื้อแปดผ้าเก้าเหยี้ยง อย่างโก้สมสมัย ฯ

๑๘๑. ◎ มีเงินแต่ที่กู้ เขามา
มีวิชาชนิดก๋า อวดไว้
มีเมียอยู่เคหา เก็บลับ
สามลักษณะนี้ไซร้ แน่แท้โก้จริง ฯ

๑๘๒. ◎ สบพบคนเคลิ้มเร่ง เจรจา หลอกแฮ
ลาภอยู่ใกลใฝ่หา ใคร่ได้
มีลูกไม่รับว่า เป็นบุตร
เมียเก็บให้ลับไว้ ว่าโก้เก่งเหลือ ฯ

๑๘๓. ◎ ไร้สิ่งสินเร่งใช้ ปัญญา
หลอกญาติวงศ์พงศา มิตรไซร้
ทำเป็นรักบ่รา รสรัก
จนหลอกเอาเงินได้ จึ่งเย้ยเขาเขลา ฯ

๑๘๔. ◎ หมั่นเรียนเพียรหลีกเหลี้ยง งานของ นายนา
หมั่นตริตรึกนึกปอง บ่อนเหล้น
หมั่นหัดพูดเพื่อลอง ลวงจิต หญิงแฮ
หมั่นจับระบำเต้น สี่นี้สมสมัย ฯ

หมดอายุ 26/05/2565

๑๘๕. ◎ รักมิตรจงมุ่งได้ เปรียบมิตร
รักเผ่าพงศาสนิท เพื่อใช้
รักหญิงลูกเจ็กคิด เอาทรัพย์ เขาเทอญ
รักสัตย์อย่ารักให้ ขัดข้องแก่ตน ฯ

๑๘๖. ◎ รักทรัพย์จงยิ่งด้วย วิชา
สว่างเท่าไฟฉายหา ห่อนได้
น้ำใดยิ่งสุรา ชื่นจิต ฤๅพ่อ
รักอื่นหมื่นแสนไซร้ อย่าสู้รักตัว ฯ

๑๘๗. ◎ รักมิตรจงรอบรู้ รักสนิท
มิตรผิดช่วยทำผิด อีกไซร้
ความขำเงื่อนงำบีด บ่อยู่ แล้วฤๅ
จึงค่อยทิ้งมิตรให้ อยู่คว้างตนเดียว ฯ

๑๘๘. ◎ เมียท่านพิศพ่างเพียง สุดา สวรรค์แฮ
ทรัพย์ท่านควรปรารถนา ยักโย้
รักคนอื่นจงอย่า ให้เท่า ตนเลย
ตรองดั่งนี้ว่าโก้ เก่งแท้สมสมัย ฯ

๑๘๙. ◎ คนใดใจส่างสิ้น ความอาย
พูดกลับกลอกหลอกหลาย เล่ห์แท้
งามงดแต่ยศหมาย พูนเพิ่ม
สามสิ่งมีพร้อมแล้ ฉลาดล้ำเลอสมัย ฯ

หมดอายุ 26/05/2565

๑๙๐. ๏ คนใดมีสัตย์สือ ไป่พาด
หิริโอตตัปมาน จิตบ้าง
อีกหมั่นกอบกิจการ น่าที่ เสมอฤๅ
เขาเรียกว่าอยู่ข้าง ครีบ้าโบราณ ฯ

๑๙๑. ๏ คนใดฟังอรรถแล้ว บ่ขวาย ขวนนา
บ่ตริตรึกนึกหมาย มั่นไว้
บ่ถามไถ่อุบาย เติมต่อ
เขาว่าเรียนโก้ได้ แบบเบื้องหรั่งจ่า ฯ

๑๙๒. ๏ คนใดทรงสัจสร้าง ศีลา
ไป่เคียดขึ้งหึงสา สัตว์ใช้
น้ำจิตคิดกรุณา เนืองนิจ
คือว่าแก่วัดได้ แต่เยี่ยเยาะหัว ฯ

๑๙๓. ๏ คนใดเบื่อพ่อทั้ง มารดา
อันทุพลชรา ภาพแล้ว
เห็นกีดแก่การพา หญิงเยือก เล่นฤๅ
คือประพฤติอย่างแก้ว เก่งโก้เหลือดี ฯ

๑๙๔. ๏ คนใดเอมโอชถ้อย เจรจา
เห็นแก่เถ้าพฤฒา ถ่อมไหว้
คือคนขาดศึกษา อย่างแบบ ใหม่แฮ
เรียกว่าใช้ไม่ได้ ครีบ้าเป็นเบิ่ง ฯ

๑๙๕. ๏ เจ๊กใดไร้โคตร์เค้า ตระกูล
แต่ว่ามีทรัพย์มูล มากไซร้
หาผู้เผ่าประยูร สูงศักดิ์
เป็นลูกเขยคงได้ ง่ายแท้สมถวิล ฯ

๑๙๖. ๏ ชายใดเร่คบค้า สาวสรร
เสพสุราอีกวัน เสด็ปเต้น
แข่งม้าและขยัน เต็นนิส
คนดั่งนี้ฤๅเว้น ว่างผู้คบหา ฯ

๑๙๗. ๏ คนใดชอบอวดรู้ วิชา
หญิงปากร้ายกิริยา ชั่วไซร้
พ่อแม่ใฝ่เฝ้าหา เขยศักดิ์ สูงฤๅ
สามสิ่งนี้บอกให้ ทราบเชื้อจีนโน ฯ

๑๙๘. ๏ คนโก้มักชอบโก้ เกินดี
ธรรมะบ่ต้องมี ก็ได้
คอยแต่แต่งตัวฟรี พูดพล่อย
อ้างขนบหรั่งไว้ หลอกผู้สยามมวย ฯ

๑๙๙. ๏ สอนคนหัวเก่าช้า โฉดเฉา
ฝนตกเจิมจอมเขา หลั่งหลุ้ม
คนหัวใหม่สอนเอา แบบหรั่ง สอนเทอญ
ประหนึ่งสปันช์ชุบอุ้ม อิ่มน้ำช่ำใจ ฯ

หมดอายุ 26/05/2565

๒๐๐. ๏ เผ่าพาดพวกไป่รู้ คุณคน
นี่พจน์หัวเก่ากด กล่าวไว้
หัวใหม่ที่ทำตน รู้จัก คุณฤๅ
ชื่อว่า ป.จ. ไซร้ เพื่อนพร้องนินทา ฯ

๒๐๑. ๏ ได้สินทรัพย์เพื่อค้า ขนหงส์
เลี้ยงชีพช้ายืนยง เบื้อแท้
เอาปีนประจุจง ยิ่งห่าน
เป็นสปอร์ตโก้ด้วยแล้ อีกได้ขายขน ฯ

๒๐๒. ๏ แม่น้ำคดอย่าใช้ เรือยนต์ เร็วเลย
ทางคดขับรถชน หักห้วน
ไม้เท้าคดถือคน หัวเยาะ
คนคดปดเล่ห์ล้น คล่องแท้คนชม ฯ

๒๐๔. ๏ ปราชญ์ใดเรืองรู้ยิ่ง วิทยา
กล่าววิทยาศาสตร์สา ระไซร้
วิสัยกับโซดา ประจำโต๊ะ
อาจถูกศิษย์หลอกได้ ดุจด้อเด็กแดง ฯ

๒๐๕. ๏ ไป่ถามปราชญ์บ่พร้อง พาที
คุยกับปราชญ์บ่มี ครึกครื้น
ส่วนพวกนักพูดดี พูดพล่าม
ถึงหากความรู้ตื้น พวกพ้องตามพรู ฯ

หมดอายุ 26/05/2565

๒๐๕. ๏ ร่วมคณะปราชญ์เชื้อ ชาตรี
นั่งโงกง่วงเต็มที่ แน่ไซร้
หมั่นดูภาพชาดี ดีกว่า เพื่อนเฮย
เอาอย่างแชปรินให้ เก่งแล้คนชม ฯ

๒๐๖. ๏ หมั่นคบคนโก้และ ชอบกด
เขาจะพาให้ตน เก่งด้วย
วันคืนรวดเร็วดด แสนสนุก
ดื่มสุราหลายถ้วย หมดข้องขุ่นใจ ฯ

๒๐๗. ๏ พึงนึกเชื่ออีกไว้ ใจตน ก่อนนา
จึงสั่งสอนฝูงชน ทั่วหล้า
อย่าฟังซึ่งคำคน อื่นทัก ท้วงเลย
ใครทักปรับเป็นบ้า นั่นแล้เก่งเหลือ ฯ

๒๐๘. ๏ ช่างหม้อตีหม้อใช่ ตีฉาน แตกนา
ตีแต่งเอางามงาน ชอบใช้
แต่ศิษย์หากอาจารย์ ตีแปะ หนึ่งนา
ก็รีบฟ้องครูให้ ถูกขึ้นโรงศาล ฯ

๒๐๙. ๏ คุณแม่หนาหนักเพียง พสุธา
คุณบิดรดุจอา กาศกว้าง
คุณครูเปรียบภูผา เมรุมาศ
คุณเหล่านี้อยู่ข้าง หนักแล้อย่าคนิ่ง ฯ

หมดอายุ 26/05/2

๒๑๐. ๏ เมื่อร้อนดื่มเหล้าสี เย็นใจ
เมื่อเยือกกอดทรามไวย อุ่นเนื้อ
เมื่อทุกข์จุ่งรีบไป ดูภาพ ยนตร์เทอญ
เมื่อยากหามิดรเกื้อ กิจกู้เงินทอง ฯ

๒๑๑. ๏ เย็นเงาพฤกษ์มิ่งไม้ สุขสบาย
เย็นพัดโบกสำราย กว่าไม้
เย็นดื่มสุราหลาย ถ้วยยิ่ง พัดแฮ
เย็นเยือกแม่สาวไซร้ เยือกพ้นพรรณนา ฯ

๒๑๒. ๏ ทองกวาวหงอนไก่เส้ง สดสี
งามแต่กลิ่นฤๅมี หนึ่งน้อย
นักเรียนรอบรู้ดี แต่หาก
มิใช่เรียนนอกถ้อย ถูกก้อเป็นเหลว ฯ

หมดอายุ 26/05/2565

พยัญชนะภาษิต

บทดอกสร้อย

นมตฺถุ รตนตฺยสฺส

ก. เอ๋ย ก. กิน ทั่วแดนดินด้วนหาแต่อาหาร เพื่อชูชนม์ตนไว้ให้ยืนนาน แก้อาการหิวโหยหายโรยแรง น้อยภักษาพาซูบรูปสลด เกินกำหนดอาหารพาดแสดง จะเกิดโรควิปริตผิดสำแดง พึงระแวงระวังไว้ให้เหมาะเอย.

ข. เอ๋ย ข. ขัด สารพัดกิจการงานทั้งหลาย อุปสรรคดักขวางช่างมากมาย ไม่ง่ายดายดังจิตคิดคะเน แม้ผู้ใดใฝ่ฝันมั่นมานะ อุตสาหะแก้ไขไม่หันเห รู้หลบเลี่ยงเบี่ยงบ่ายคิดถ่ายเท คงถึงเวลาเสร็จสำเร็จเอย.

ค. เอ๋ย ค. ควาย พวกผู้ชายชอบเปรียบเทียบกับหญิงว่าโง่เง่างมเงอะเซ่อเซอะจริง เขาอวดหยิ่งหยามเล่นเช่นเคยมา อย่าโกรธขึ้งขุ่นใจไม่พอที่ จงใฝ่ดีด้วยขยันหมั่นศึกษาให้ฉลาดปราดเปรื่องเรื่องปัญญา ใครจะว่าเราเป็นควายอายปากเอย.

หมดอายุ 26/05/2565

ฆ. เอ๋ย ฆ. ฆ่า ใครจะหาเหตุให้ไปเป็นผี ไม่แต่เราเขาก็หวงห่วงชีวี จึงควรมีเมตตาการุญกัน การเบียนเบียดเสียดส่อเป็นข้อร้าย ฆ่ากันตายเต็มโฉดโทษมหันต์ ใครรักยาวกล่าวไว้ให้ฆ่าฟัน ใครรักสั้นหมั่นรอต่อเอาเอย.

ง. เอ๋ย ง. เงิน ใครไม่เกินหน้าเห็นเพราะเป็นจ้าวสูงอำนาจสูงวาสนาพราว คนระนาวนอบน้อมยอมเกรงกลัวอยู่กับใครใจผู้นั้นผันแปรหมด ลืมสบถสะบัดได้มิใช่ชั่ว ที่จนยากตากหน้าว่ากันนัว ก็เพราะตัวเงินนำกระทำเอย.

จ. เอ๋ย จ. จิ้งหรีด ส่งเสียงกรีดหวีดร้องก้องสนั่นเพราะฉุนเฉียวเกรี้ยวโกรธโดดสู้กัน ด้วยเขาปั่นหัวให้ใจเดือดดาล เกิดเป็นคนควรที่มีสติ ค่อยตรองตริตรึกไปให้รอบด้าน อย่าเชื่อยุแหย่นักจักเสียการ หลงล้างผลาญเพื่อนกันอย่างนั้นเอย.

ฉ. เอ๋ย ฉ. ฉิ่ง นับเป็นสิ่งสำคัญอันมั่นเหมาะ ให้จังหวะกะนำทางจำเพาะ เพิ่มไพเราะดนตรีทุกที่ไป หากเสียงฉิ่งผิดพลาดขาดจังหวะ ย่อมเปะปะไขว้เขวเถลไถล เหมือนนายเรือพาผิดทิศทางไป ย่อมเหลวไหลไม่เหลือทั้งเรือเอย.

หมดอายุ 26/05/2565

ช. เอ๋ย ช. ชาติ ขอให้ราษฎร์พร้อมพรักร่วมรักษา อย่าให้หมู่ไพรีมาบีฑา คอยตริตราป้องปัดขจัดภัย แม้สมานสามัคคีไว้ดีอยู่ มวลศัตรูจู่มาหาได้ไม่ หมู่อมิตรคิดร้ายย่อมพ่ายไป เพราะคนไทยใจสมัครรักกันเอย.

ซ. เอ๋ย ซ. ซื่อ คนนับถือเชิดชูอยู่ถ้วนหน้า อยากจะคบคนซื่อถือสัจจา ปรารถนาหลีกพ้นจากคนคด แปลกอยู่ที่โดยมากอยากพบซื่อ ตัวเองคือคนสวนทวนสบถ ตั้งหน้าแต่แก้เกี้ยวพูดเลี้ยวลด ถูกเขาปดทดแทนแค้นเคืองเอย.

ฌ. เอ๋ย ฌ. ฌาน ท่านบรรหารเหตุมาว่าความเพ่งด้วยการพิจารณาหารือเอง คือเพ่งเล็งด้วยใจมิใช่ตา จะกอบกรรมทำกิจพินิจก่อน ไม่เดือดร้อนควรริดำริหา ถ้าเดือดร้อนหลีกให้ไกลกายา จึงเรียกว่าเป็นผู้รู้เพ่งเอย.

ญ. เอ๋ย ญ. ญาติ พอเกิดมาสามารถเป็นญาติได้ เพราะร่วมวงศ์พงศ์พันธุ์เท่านั้นไซร้ ก็มิใช่ข้อเด่นเห็นสำคัญ จะนับถือโดยชาติว่าญาติได้ ก็ต่อในผู้ที่มีธรรมมั่น ประกอบสังคหกิจนิตย์นิรันดร์ ไม่บิดผันผูกสมัครรักแน่เอย.

ฎ. เอ๋ย ฎ. ชฎา แม้นำมาสวมใส่ไว้บนหัว มักเกิดโทษโฉดเขลาด้วยเมามัว คิดว่าตัวลอยฟ้ามาแดนดิน เยี่ยง

ยศศักดิ์ชักให้หัวใจเติบ หลงกำเริบลืมตนจนหมดสิ้น เหมือนมิได้เหยียบยืนบนพื้นดิน มิได้กินข้าวเหมือนเพื่อนคนเอย.

ฎ. เอ๋ย ฎ. ปฏัก สำหรับหักหาญสัตว์ชะงัดยิ่ง ล้างพยศหมดร้ายหายจริงจริง ที่เย่อหยิ่งยดปฏักหนักเป็นเบา เหมือนมนุษย์สุดดีมีพยศ ต้องมีกฎหมายกางล้างความเขลา ที่จองหองพองตัวด้วยมัวเมา จะบางเบาเมื่อประจักษ์ปฏักเอย.

ฐ. เอ๋ย ฐ. ฐาน ท่านขนานนามมีว่าที่ตั้ง คนก็มีฐานะควรระวัง จะพึงตั้งตนไว้อย่างไรดี คนเรานี้มีค่าตามฐานะ จึงควรกะการให้งามตามศักดิ์ศรี เหมือนสร้างรังไว้สำหรับรับกายี ให้พอดีดูสง่าน่าชมเอย.

ฑ. เอ๋ย ฑ. มณโฑ ช่างแสนโก้โสภาจะหาไหน แต่เวรกรรมนำยักเหมือนชักใย มีผัวไพล่เปลี่ยนพักตร์ยักษ์กับลิง ฉะนั้นสาวโสภาอย่าประมาท ว่ารวยรูปวิลาสสะอาดหญิง รู้รักนวลสงวนนามให้งามจริง อย่าเที่ยววิ่งวุ่นเวียนเปลี่ยนผัวเอย.

ฒ. เอ๋ย ฒ. ผู้เฒ่า คนที่เขลาขลาดกลัวกันทั่วหน้า กลัวจะเงอะงุ่มง่ามยามชรา กลัวกายาเหี่ยวย่นจนหย่อนยาน กลัวเพียงไรใช่ที่จะหนีพ้น เพราะว่ายวนเวียนวงในสงสาร วันล่วงไปวัยล่วงไปตามกาล ถึงไม่ยานก็ต้องย่นทุกคนเอย.

ณ. เอ๋ย ณ. กรุณา ร่วมเมตตาปรานีเป็นดีเหลือ ช่วยด้วยใจและกายหมายเอื้อเฟื้อ ช่วยจุนเจือไม่ตั้งหวังตอบแทน เหมือนฝนหลั่งไหลหลากลงจากฟ้า สายธาราเย็นรื่นชื่นทรวงแสน ชะโลมซาบอาบสิ้นทั้งดินแดน เป็นสุขแม้นเมืองสวรรค์ทั่วกันเอย.

ด. เอ๋ย ด. ดาว สุกสะกาวขาวผ่องละอองศรี ลอยอยู่เหนือนภายามราตรี รัศมีสุกเด่นน่าเอ็นดู เขาย่อมเปรยพจน์เปรียบเทียบหญิงสาว ว่าเหมือนดาวดวงเด่นเห็นเลิศหรู แม้รักนวลสงวนกายชายเชิดชู ไม่รุบหรู่ล่วงลับอับแสงเอย.

ต. เอ๋ย ต. ตัณหา บางท่านว่าตาหันนั้นก็ใช่ ตาไม่หันตัณหามาอย่างไร ขอน้อมให้บัณฑิตพินิจตรอง อันตัณหาว่าการทะยานอยาก คอยฉุดลากรวบรัดสัตว์ทั้งผอง มิให้ล่วงบ่วงกรรมนำครรลอง ลงติดข้องข่ายนรกหมกไหม้เอย.

ถ. เอ๋ย ถ. ถาม ให้แจ้งความตามจิตคิดสงสัย เป็นวิธีศึกษามาแต่ไร ประดับให้ล้ำเลิศเกิดปัญญา การถามไถ่ไล่เลียงเพียงเพื่อรู้ ก็ควรอยู่ยามประสบพบปัญหา ถ้าถามไล่ภูมิรู้ของครูบา เป็นที่น่าตำหนิติเตียนเอย.

ท. เอ๋ย ท. โทสะ คือคิดประทุษร้ายฝ่ายอื่นเขา เกิดจากโกรธเกลียดชังทั้งความเมา เกิดจากเบาปัญญาดูน่าอาย อันโทสะละกันด้วยขันติ รู้ดำริดับเดือดให้เหือดหาย ผู้รู้จักให้อภัยใจสบาย ขอให้หน่ายหนีโทสะละเสียเอย.

ธ. เอ๋ย ธ. ธง ระบุบ่งบอกชาติศาสนา อีกกษัตริย์ฉัตรชัยไทยประชา เราเรียกว่าไตรรงค์ธงชาติไทย กษัตริย์ครองบ้องกันศาสนา ให้ประชาผาสุกทุกสมัย พระคุณสิ้นดินฟ้านภาลัย ขอทรงชัยทรงพระเจริญเอย.

น. เอ๋ย น. หนู ทุกคนผู้รู้จักกันนักหนา ว่าสัตว์ร่างเล็กมีสี่บาทา กัดเสื้อผ้าผ่อนขาดวินาศลง หนูไม่มีดีแน่แม้แต่น้อย นำให้ย่อยยับยุ่ยเป็นผุยผง หนูที่นิ่มเนื้อหนังชังไม่ลง มีแต่ปลงใจปักรักแน่เอย.

บ. เอ๋ย บ. บ้า มีอยู่ห้าร้อยชนิดคิดแล้วจำ บ้ายศศักดิ์เงินทองบ้าร้องรำ บ้าบ่นพร่ำเพ้อเจ้อละเมอเมา ทำสิ่งใดเพลิดเพลินจนเกินส่วน ก็สมควรเขาจะว่าบ้าแล้วเจ้า พิเคราะห์ดูให้รู้จักซึ่งหนักเบา เลือกไต่เต้าตามทางสายกลางเอย.

ป. เอ๋ย ป. เบื้อ เรียนสำเร็จหลายวิชาน่าเลื่อมใส โน่นก็รู้นี่ก็รู้อยู่เปรอะไป รู้อะไรไม่จริงสักสิ่งเดียว เกิดเป็นคน

ควรหมั่นมุ่งมั่นจิต จะเรียนวิชชาใดให้ชาญเชี่ยว รู้อะไรให้แน่แม้สิ่งเดียว คนกราวเกรียวนับถือเลื่องลือเอย.

ผ. เอ๋ย ผ. ผึ้ง เป็นสิ่งที่ทำให้ใจหวาดเสียว ยินหมาหอนเห่าปลุกขนลุกเกรียว ให้แลเหลียวหน้าหลังระวังตัว อันผึ้งหลอกคิดไปไม่น่าพรั่น คนเหมือนกันหลอนหลอกต้องกลอกหัว หลอกกันถึงวอดวายทำลายตัว น่าเกรงกลัวกว่าที่ผึ้งหลอกเอย.

ฝ. เอ๋ย ฝ. ฝัน พอตื่นพลันฝันกลับเลือนลับหาย จะเป็นลางร้ายดีมีทำนาย อธิบายบอกความตามตำรา คนที่นั่งใจลอยปล่อยสติ คือพวกริเริ่มจัดสมบัติบ้า ที่คิดแล้วมาเขียนเปลี่ยนเงินตรา เห็นดีกว่าพวกคิดผิดผิดเอย.

พ. เอ๋ย พ. เพื่อน มักลาดเกลื่อนกล่นไปนับไม่ถ้วน ทั้งเพื่อนกินเพื่อนตายหลายกระบวน จงใคร่ครวญถ้วนถี่ที่จะคบ อันเพื่อนกินสิ้นเงินแล้วเป็นหนี้ ตัดไมตรีบ่ายเบี่ยงคอยเลี่ยงหลบ เพื่อนดีดีมีน้อยไม่ค่อยพบ ใครประสบก็ประเสริฐเลิศล้นเอย.

ฟ. เอ๋ย ฟ. ไฟ ถ้าปล่อยให้ไหม้บ้านเป็นผลาญหมด ถ้าใช้หุงข้าวปลาโอชารส ควรวางกฎการใช้ลงให้ดี ของทุก

หมดอายุ 26/05/2565

อย่างย่อมมีทั้งดีชั่ว สำคัญตัวต้องใช้ให้ถูกที่ ใช้ทางร้าย กลายไปเป็นไพรี ใช้ทางดีมีคุณบุญหนักเอย.

ภ. เอ๋ย ภ. ภรรยา ท่านเปรียบว่าความร้ายคล้ายงูเห่า เลี้ยงไม่ดีมีแต่วกจะฉกเอา หากจะเหมาเช่นนี้ที่จะเกิน ชื่อว่าคนย่อมมีทั้งดีชั่ว ถูกใจตัวก็มักจักสรรเสริญ ไม่ชอบใจนินทาว่ากันเพลิน บุญเผอิญโชคมีของดีเอย.

ม. เอ๋ย ม. ใหม่ ไม่ว่าใครใจสมัครรักเสมอ จนหลงปลื้มลืมเก่าเผ้าละเมอ เพราะความเห่อของใหม่ใจมัวเมา อะไรใหม่ใช่สิ่งที่จริงแน่ ว่าใหม่แท้เที่ยงเหมาะก็เพราะเขลา ดูงามงดสดใสใหม่ที่เรา แต่ว่าเก่าเกินกลืนจากอื่นเอย.

ย. เอ๋ย ย. อยาก ที่ลำบากยากแค้นถึงแสนเข็ญ เพราะยออยากตัวเดียวเที่ยวลำเค็ญ ที่ยากเย็นก็เพราะอยากมันมากไป ถ้าตัดอยากยากร้ายก็หายหมด อยากปรากฏกายยากลำบากใหม่ เกิดเป็นคนทนเคราะห์ก็เพราะใคร ก็เพราะใจเพราะปากมันอยากเอย.

ร. เอ๋ย ร. รัก ถูกคนชักเชิดตัวจนหัวปั่น เอาความรักไปล่อพองงงัน แล้วก็หันเหร้างจิดจางไป คนใช้รักลวงเล่นเป็นคนชั่ว พารักกลั่วเกลือกเลวจนเหลวไหล ความรักนี้ดี

แน่มาแต่ไร ความรักได้กล่อมเกลี้ยงเลี้ยงโลกเอย.

ล. เอ๋ย ล. เลือก เหลือแต่เปลือกเลือกกินจนสิ้นของ หวังเลือกให้ได้เนื้อเป็นเชื้อทอง จะชวดปองเสียเปล่าไม่เข้าการ โบราณว่าเลือกนักมักได้แร่ คือคำแปลว่าอดลิ้มรสหวาน หากเลือกได้แร่ทางบางสะพาน คนสำราญเริงรื่นชื่นใจเอย.

ว. เอ๋ย ว. ว่าว ผู้ที่สาวบ้านเป็นเช่นดวงจิต ย่อมชักให้ไปตามแต่ความคิด ถูกหรือผิดสุดแท้แต่ผู้ชัก ผู้เป็นใหญ่ถ้าเป็นเช่นกับว่าว สุดแต่ผู้ชักสาวจะพลิกผลัก เหมือนเชิดหุ่นลิงให้ไปเป็นยักษ์ มีแต่ปักลงข้างทางเสื่อมเอย.

ศ. เอ๋ย ศ. ศาลา คนไปมาพำนักพักอาศัย พอดับร้อนผ่อนชื่นรื่นฤทัย แล้วครรไลเลยลับไม่กลับมา เกิดเป็นหญิงอย่ารักแต่มักง่าย เที่ยวโปรยปรายเสน่ห์ไปให้ทั่วหน้า ใครจะรับร่วมเรียงเคียงกายา เหมือนศาลาอาศัยทั่วไปเอย.

ษ. เอ๋ย ษ. ฤษี ถ้าอ้วนพีแล้วไซร้เห็นไม่สม ต้องซูบผอมตรอมกายาจึงน่าชม โลกนิยมชมที่ฤษีโซ ฤษีผอมผ่ายไปเพราะไร้ภัตต์ หาให้สัตว์เลี้ยงสิ้นกินสุโข ลิงมันกินกันยุ่งจนพุงโต ฤษีโซแสบท้องไม่ร้องเอย.

ส. เอ๋ย ส. สรรเสริญ ช่างฟังเพลินเพราะหูไม่รู้หาย ยินเขาเยินยอให้ใจสบาย เป็นเครื่องหมายพันผูกปลูกไมตรี การตำหนิติว่าพาขุ่นข้อง ควรจะต้องบ่ายเบี่ยงเลี่ยงหลบหนี กล่าววาจาปราศรัยให้ชอบที จึงจะมีคนสมัครรักใคร่เอย.

ห. เอ๋ย ห. ห่วง เป็นเหมือนบ่วงบาศมัดรัดกระสัน ห่วงเมียผัวห่วงลูกใจผูกพัน ห่วงทั้งสรรพสมบัติตัดไม่อง คือเครื่องถ่วงบ่วงสัตว์คอยขัดขวาง บีดหนทางมืดคลุ้มด้วยลุ่มหลง ไม่พบกาลผ่านพ้นจากวนวง ข้องในสงสารวัฏรัดรึงเอย

พ. เอ๋ย พ. จุพา แสนสง่างดงามยามเหาะเหิน มาหลงรักปักเบ้าเผ้าหยอกเอิน มัวเพลิดเพลินพลัดพลาดลงฟาดดิน อันความรักแรงฤทธิ์เป็นพิษร้าย อาจทำลายล้างตนจนหมดสิ้น เพราะลุ่มหลงจงใจในยุพิน จะโดยดิ้นดั่งจุพาสิ้นท่าเอย.

อ. เอ๋ย อ. อวด คนจะปวดหัวปั่นกันเพียงไหน ถ้าอวดมีดีเห็นเด่นกว่าใคร อวดกันใหญ่ไม่ประนอมลงยอมแพ้ คนที่มีดีนผู้อื่นเห็น ว่าดีเด่นจึงชมนิยมแน่ ที่อวดว่าตัวเองนี้เก่งแท้ เขานั้นแลไม่มีดีจริงเอย.

ฮ. เอ๋ย ฮ. นกฮูก ปากจมูกหูตาดูน่าขัน นิยมเสพสัตว์ที่มีชีวัน ชอบหลอนหลอกกลอกขันทั้งหน้าตา พวกเพื่อนนก

ด้วยกันนั้นก็เกลียด พากันเหยียดไม่นิยมชมปัญญา คนที่ไร้รูปงามทรามกิริยา ย่อมเลวจริงยิ่งกว่าปัญญาเอย.

ฉันเอง ใช่จะเก่งการกวีมีชื่อเสียง ด้วยเขียนคิดทีละน้อยค่อยเรียบเรียง ไม่หมายเคียงคู่กวีผู้ปรีชา หวังเป็นเพียงภาษิตสกิดใจ แต่ชาวไทยทั้งมวลทุกถ้วนหน้า ไม่ชอบใจใครก็ขอขมา อยากนินทาด่าก็ขอเชิญเอย.

น้ำ.....

น้ำเอ๋ยน้ำไหล เปรียบดังใจผู้หญิงจริงหรือนั่น ว่าไหลหลากมากแคว่ไม่แน่ครัน ดูเหมือนมั่นใจจริงว่าหญิงร้าย แต่ใจคนวนเวียนทั้งเหียนหัน ที่จะมั่นแม้นศีลานั้นอย่าหมาย อันชั่วทรามความจริงทั้งหญิงชาย ก็มีคล้ายคลึงกันทั้งนั้นเอย.

น้ำเอ๋ยน้ำเหล้า ดื่มแล้วเมามึนมัวกันทั่วหน้า ต่างดื่มคนดื่มสติขาดตริตรา คนดีกลายคล้ายบ้าถ้ามึนเมา อันเมา

เหล้าเมารักก็มักหาย เมาไม่คล้ายมึนงงด้วยหลงเขลา โมห-จิตบีดตั้งกำบังเอา ต้องมัวเมากว่าจะตายวอดวายเอย.

น้ำเอ๋ยน้ำหมึก ใครจะนึกหนอว่ามีค่าหลาย คนออกชื่อลือทั่วแม้ตัวตาย เพราะเขียนขายน้ำหมึกด้วยตรึกตรอง การคิดเขียนเรียนรู้ครูสรรเสริญ ว่าเจริญรุดหน้ากว่าชนผอง ชื่อเสียงเลื่องลือไกลได้เงินทอง เพราะสมองกับน้ำหมึกนึกได้เอย

น้ำเอ๋ยน้ำชา มีราคาค่างวดเจ็บปวดเหลือ มากหรือน้อยคอยดูผู้เอื้อเฟื้อ ถ้าหน้าเนื้อใจเสื่อก็เหลือแรง ใครไม่กินน้ำชาท่านว่าโง่ ยิ่งใหญ่โตก็ยิ่งเกาะเสาะแสวง ยิ่งกินนานนับปียิ่งมีแรง ใครแสดงผิดแผกพุงแตกเอย.

น้ำเอ๋ยน้ำใส ควรเอาไว้ข้างนอกบอกกระแส เอาน้ำขุ่นไว้ในมิให้แล มองเห็นแต่น้ำใสใจบันเทิง เมื่อมีเรื่องเคืองใจท่านให้ยิ้ม เหมือนน้ำใสไว้ริมฝั่งให้เหลิง ยิ้มให้กันนั้นไซร้ใจร่าเริง คนชอบเชิงเหมือนใช้น้ำใสเอย.

น้ำเอ๋ยน้ำพริก มีขลุกขลิกค้างถ้วยจะสวยหรือ ต้องตำใหม่ใส่เปรี้ยวเค็มเต็มฝีมือ จึงจะลือชื่อฉมชมว่าดี แต่ทั่วไปได้แกงแล้วแหนงหน่าย มักเทถ่ายทิ้งคว่ำน้ำพริกหนี เหมือนได้ใหม่ลืมเก่าไม่เข้าที่ คงไม่มีใครชมนิยมเอย.

น้ำเอ๋ยน้ำคำ ช่างเฉื่อยฉ่ำชื่นหูไม่รู้หาย อันหวานอื่นหมื่นแสนใส่แคดนคลาย ไม่ละม้ายน้ำคำฉ่ำชะโดม ก่อนพูดพร่ำคำนวณให้ถ้วนทั่ว แม้นพูดชั่วตัวเพลียก็เสียโฉม ใครขืนพูดพล่อยพล่อยเหมือนลอยโคม คงทุกข์โทมนัสแท้เป็นแน่เอย.

น้ำเอ๋ยน้ำเย็น ปลาที่เป็นกลับตายนิยายไข แต่น้ำร้อนปลาเป็นเห็นอย่างไร ดูเหมือนไม่ตรงตามความเป็นจริง คนใจร้อนทำอะไรไม่น่าขำ ท่านแนะนำน้ำเย็นเป็นดียิ่ง ค่อยโดมเล้าเอาใจใส่จริงจริง ดีกว่าวิ่งวุ่วามเสียความเอย.

น้ำเอ๋ยน้ำตา เขาย่อมว่าหาง่ายในฝ่ายหญิง ใช้น้ำตาฆ่าชายช่างร้ายจริง ทุกสรรพสิ่งสุดแน่แพ้น้ำตา เมื่อทุกข์โศกเศร้าหมองก็ร้องไห้ ครั้นดีใจจอดจิตสนิทหน้า ก็น้ำตาเล็ดลิ่บบิ่บออกมา ใช้น้ำตาเป็นอาวุธสุดดีเอย.

น้ำเอ๋ยน้ำตาล มีความหวานเที่ยงแท้ไม่แปรผัน แต่หวานสิ้นสิ้นรสก็หมดมัน ไม่แม่นมั่นเหมือนน้ำคำที่ฉ่ำใจ โลกนิยมชมน้ำตาลว่าหวานแน่ ยังกลับแปรเปลี่ยนเห็นเป็นรูปใหม่ อันน้ำตาลเป็นน้ำตาว่าอย่างไร ช่วยกันใช้ความคิดพินิจเอย.

น้ำเอ๋ยน้ำลาย ท่านที่คายแล้วคืนกลืนได้หรือ เหมือนได้เอื้อนโอษฐ์ออกบอกระบือ จะกลับรื้อคืนคำทำไม่ลง แต่บางคนทนกรรมก็ทำได้ เพียงเพื่อให้ได้ผลตนประสงค์ เหมือนน้ำลายคายทิ้งแล้ววิ่งตรง เข้าเลียคงกลับคืนกลืนได้เอย.

น้ำเอ๋ยน้ำฝน ประชาชนชื่นชมนิยมยิ่ง ช่วยดับร้อนผ่อนคลายเหือดหายจริง ทั้งเป็นสิ่งเสริมสร้างทางไร่นา อันคนมีเมตตาและปรานี เป็นความดีเด่นนักสุดจักหา เกิดแต่ที่มีใจใฝ่กรุณา เหมือนฝนจากฟากฟ้าลงมาเอย.

ดอก.....

ดอกเอ๋ยดอกนกยูง เจ้าอยู่สูงสุดเอื้อมเงื้อมมือสอย ทนงตนว่าประเสริฐแสนเลิศลอย มาร่วงผลอยหล่นพรูอยู่ตามทาง เหมือนนงรามงามนักพักตร์ผุดผ่อง หยิ่งผยองเยี่ยงนกยูงสูงสง่าง ถึงคราวสิ้นวาสนามาอับปาง ถูกทิ้งขว้างร้างราไร้ค่าเอย.

ดอกเอ๋ยดอกผกากรอง ผุดผ่องพรรณเลิศงามเฉิดฉาย แดงเหลืองม่วงฟ้าขาวพราวลวดลาย แต่กลิ่นอายไม่มีที่ชื่นชม เหมือนนารีมีรูปจำเริญลักษณ์ ประไพพักตร์พริ้งเพริศประ

เสริฐสม แต่ถ้าไร้ความดีที่นิยม ใครจะงมงายว่าน่ารักเอย.

ดอกเอ๋ยดอกคริสต์มาส แดงฉูดฉาดบาดตาน่าพิศวง ใครหลงปลื้มลืมตัวมัวพะวง อกก็คงขื่นขมตรมไม่วาย ฤดูดอกเดือนเดียวก็เหี่ยวแห้ง แล้วก็แล้งเริดร้างเลยห่างหาย เหมือนคนดีไม่ตลอดรอดอบาย มากลับกลายเกลือกกลั้วความชั่วเอย.

ดอกเอ๋ยดอกอัญชัน เจ้าเลื้อยพันพาดพานระรานทั่ว เหมือนคนคร้านการกิจคิดเลี้ยงตัว เผ้าพันพัวพึ่งพาเขาท่าเดียว ครั้นไม่มีผู้ใดให้พึ่งพัก ต้องทุกข์หนักเพราะใครไม่แลเหลียว ลงสิ้นท่าบ้าบ่นจนจริงเจียว คอยเกาะเกี่ยวเหมือนอัญชันเช่นนั้นเอย.

ดอกเอ๋ยดอกพุดตาล เมื่อแรกบานขาวเด่นเห็นชัดแจ้ง ถึงยามสายย้ายสีมาปนแดง ตกบ่ายแปลงเปลี่ยนระคนปนสีฟ้า เปรียบเหมือนน้ำใจมนุษย์สุดคาดหมาย ประเดี๋ยวร้าย ประเดี๋ยวดีมีหลายท่า บัดเดี๋ยวชอบบัดเดี๋ยวชังนั่งนินทา เดี๋ยวด่าว่าเดี๋ยวยกยอสอพลอเอย ฯ

หมดอายุ 26/05/2565

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ธรรมบรรณาคาร เลขที่ ๒๕๕ สี่แยกประตูผี พระนคร
หมดอายุ 26/05/2565
นายเซ้ง แซ่เดียว ผู้พิมพ์โฆษณา ๒๕๐๔